

Biblioteca Centrală
Regională
Medoara-Deva

Biblioteca Centrală
Regională
Medoara-Deva

**PORTRET
de Fr. Brandrup.**

Fotografie expusă
la al IV-lea Salon
international de
artă fotografică al
R. P. Române.

REDACȚIA: BUCUREȘTI, PIATA ȘOȘII ȘI
 Căsuța poștală: 3507, Of. 33
 Tel. 17.60.10, int. 1744

ABONAMENTE la toate oficiile poștale din țară și la factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. PREȚUL REVISTEI 2 LEI. ABONAMENTE: 3 luni: 26 lei; 6 luni: 52 lei; un an: 104 lei.

Profetari din toate țările, uniți-od
 Anul XII nr. 47(443)—23 noiembrie 1963
Flacăra

1 Timpul prielnic a permis desfășurarea în ritm susținut a arăturilor adânci de toamnă pe ogoarele G.A.C.-Deleni, regiunea Iași.

2 La Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași a fost construită și dată în folosință o nouă aripă pentru Facultatea de biologie-geografie și secția de geochimie. Noua clădire cuprinde 3 amfiteatre mari, numeroase săli pentru cursuri și seminarii, laboratoare de specialitate înzestrate cu mobilier și aparatură modernă, 2 biblioteci etc. Fotografia înfățișează un aspect din laboratorul de topografie și cartografie: prezenți—studenții anului I al Facultății de biologie-geografie.

3 Deschiderea anului de învățământ agrozootehnic în comuna Chiajna, regiunea București.

4 În Cuba se desfășoară intense acțiuni de reconstrucție în regiunile devastate de uraganul „Flora”. În

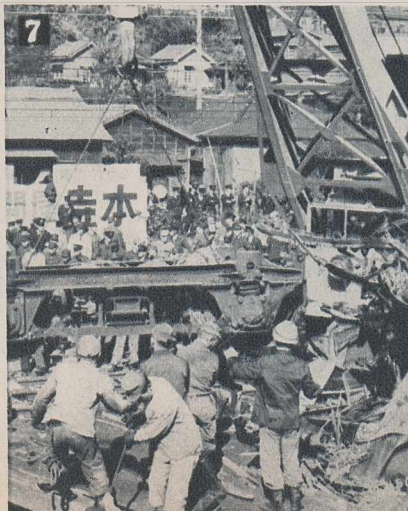
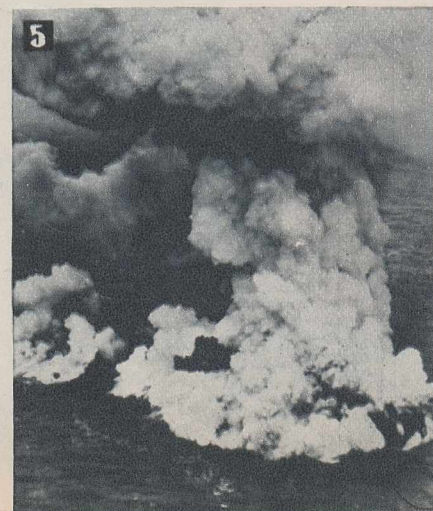
Fotocronica Flacării

fotografie: lucrări de refacere a șoselei Bayamo-Holguin.

5 O imagine a erupției vulcanice submarine care s-a produs la sud-est de insula Westmanner, în apropiere de țărutul Islandei. Asemenea fenomene naturale n-au mai avut loc în această regiune de mai multe secole.

6 În preajma alegerilor care urmează să aibă loc în Venezuela, la 1 decembrie, autoritățile intensifică măsurile represive împotriva puternicelor acțiuni de protest ale populației, care cere schimbarea actualului curs politic al țării.

7 Aspect din timpul lucrărilor de salvare a victimelor accidentului de cale ferată care s-a produs într-o suburbie a capitalei Japoniei. Potrivit constatărilor preliminare, această catastrofă feroviară, în care și-au pierdut viața 163 de persoane, s-ar datora uzurii materialului rulant și vitezei excesive.

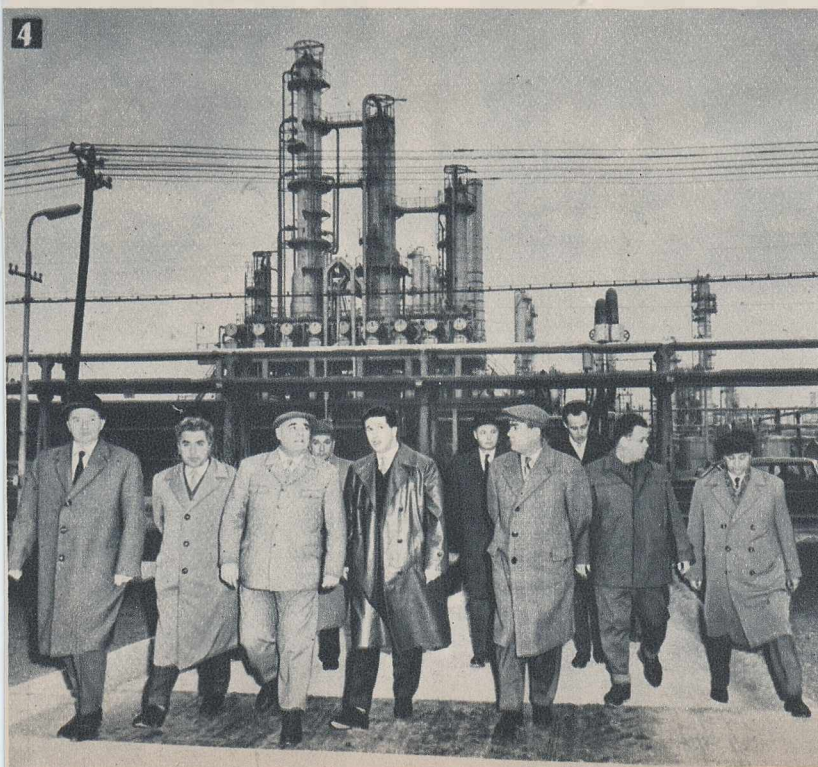
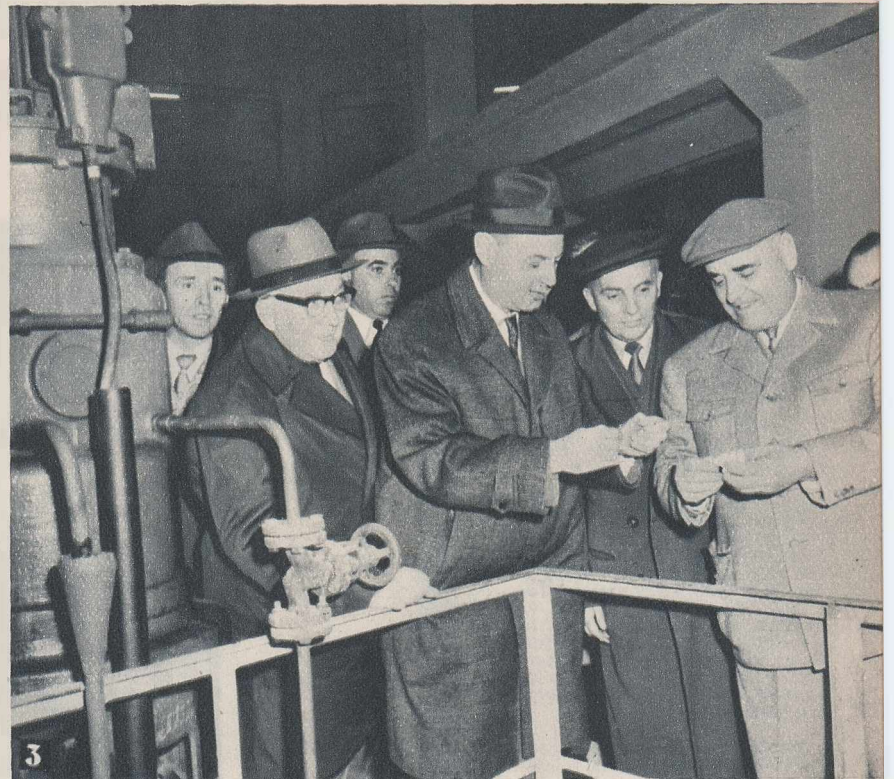

CONDUCĂTORI DE PARTID ȘI DE STAT ÎN VIZITĂ LA MARI OBIECTIVE INDUSTRIALE

În zilele de 13, 14 noiembrie a.c. conducători de partid și de stat au vizitat marile întreprinderi ale industriei chimice din regiunea Bacău: Combinatul de îngrășăminte azotoase Roznov, Uzina de fire și fibre sintetice Săvinești, Combinatul de cauciuc sintetic și produse petrochimice Onești, Combinatul chimic Borzești; în regiunea Ploiești: Rafinăria, Combinatul petrochimic, Centrala de termoficare de la Brazi, precum și șantierul Combinatului de îngrășăminte chimice de la Turnu-Măgurele, regiunea București.

- 1** La fabrica de melană a Uzinelor de fire și fibre sintetice Săvinești.
- 2** În vizită la Combinatul de îngrășăminte azotoase Roznov.
- 3** Într-una din secțiile Combinatului de cauciuc sintetic și produse petrochimice Onești.
- 4** La marile obiective ale industriei petrochimice de la Brazi.
- 5** În timpul vizitei pe șantierul fabricii de acid sulfuric a Combinatului de îngrășăminte chimice de la Turnu-Măgurele.

PROGRAMUL DE TELEVIZIUNE

DUMINICĂ 24 NOIEMBRIE

8.50: Gimnastică 9.00: Emisiunea pentru copii și tineretul școlar 10.30: Rețeta gospodinei 11.00: Emisiunea pentru sate 19.00: Jurnalul televiziunii 19.10: Cântă Bianca Cavallini 19.40: Filmul „Gangsteri și filantropi” — o producție a studiourilor din R.P. Polonă 21.10: Alo, provincie! — o emisiune muzical-coreografică, în cadrul căreia își dau concursul soliști de operă și operete, balerini și interpreți de muzică ușoară dintr-o serie de orașe ale țării. În încheiere: Buletin de știri, sport, buletin meteorologic.

LUNI 25 NOIEMBRIE 19.00:

Jurnalul televiziunii 19.10: Pentru pionieri și școlari — „Construiri-vă singuri... un trenuleț electric” (II) 19.30: Filmul „Drumul spre chei” — o producție a studiourilor sovietice 21.00: Artiști amatori în studio 21.35: Telesport. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

MARȚI 26 NOIEMBRIE 18.30:

Universitatea tehnică la televiziune 19.00: Jurnalul televiziunii 19.10: Știți să desenați, copii? — „Albă ca zăpada”, povestire de Octav Pănuș-Iași. Desenează Iurie Darie 19.35: Emisiune de știință — Prezențe invizibile 19.55: Mînea nădrăvană — o satiră la adresa nerespectării regulilor la jocul de fotbal, tratată cu mijloacele desenului animat 20.05: Pretutindeni muncesc oameni — un documentar din viața oamenilor care muncesc în singurătate 20.25: Teatrul, artă realistă (IX) — Motiere. Conferențiar — Ion Marin Sadoveanu. În program: „Don Juan”, „Mizantropul” și „Improvizatie la Versailles”. În distribuție: Marcel Anghelescu, Cristea Avram, Coca Andreescu, Vasilica Tastaman, George Carabin, Valeria Gagialov, Ion Lucian, Mircea Balaban, Mitzura Argezi, Magda Popovici, Mihai Berechet, Gheorghe Popovici-Poenaru și alții. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

JOI 28 NOIEMBRIE 19.00:

Jurnalul televiziunii 19.10: Filmul „Căpitanii lagunei albastre” 20.20: Transmisiune de la Institutul de fizică atomică al Academiei Republicii Populare Române (V) — Betastronul 20.40: Agendă muzicală — cîteva file ale muzicii românești, evocînd figuri de compozitori și de interpreți. În încheiere: Poșta televiziunii, buletin de știri, buletin meteorologic.

VINERI 29 NOIEMBRIE 18.30:

Universitatea tehnică la televiziune 19.00: Jurnalul televiziunii 19.10: Emisiunea pentru tineretul școlar — Drumul spre calificare 19.40: Cînd munții cîntă 20.00: Săptămîna 21.00: Filmul iugoslav „Violentă în piață” — un episod din lupta partizanilor iugoslavi împotriva cotropitorilor fasciști. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

SÎMBĂȚĂ 30 NOIEMBRIE 19.00:

Jurnalul televiziunii 19.10: Seară de balet pentru tineretul școlar, în interpretarea elevilor Școlii de coregrafie din București 20.10: În fața hărții 20.20: „Suferințele unui cal” de Valentin Silvestru și „Tragedie pe țărmul mării” de Sandor Karoly — două scurte comedii despre lumea teatrului 21.00: „De bunăvoie și nesilit de nimeni” — o producție a studioului de filme documentare „Alexandru Sahia” 21.10: Din cele mai iubite melodii — serenade, cantonete, arii din opere și operete. Interpretează: Lucia Stănescu, David Ohanesian, Elena Popărădulescu, Iulia Buciuceanu, Ion Buzea și Ludovic Spiess. În încheiere: Buletin de știri, sport, buletin meteorologic.

Nu aveți un loc

ntrebarea, chiar dacă e neobișnuită aici, la Capu-Dealului, chiar dacă n-a mai pus-o nimeni pînă acum, se potrivește. Merge numai bine cu festivalul artistic de astăseară, cu forfota și voioșia din preajma căminului cultural, cu acompaniamentul de vioară și țimbale, cu zorul întirzițiilor care dau buzna. „A început? Cînd? Demult?...” Iar glasul baritonal al tovarășului învățător Popescu — directorul căminului — trîmbițează neconținut adunarea colectivului aflat în culise:

— Nicule! Istudora!... Dați fuga după Istudora!... De la dansuri au venit toți?...

Afară parcă dintr-o clipă într-alta tot aștepți să te tragă careva de mîneacă: „Nu aveți un loc în plus?”

„Nu aveți un loc în plus la conferința despre «Originea vieții pe pămînt»?”... Aseară: „Nu aveți un loc în plus la film?”... Alaltăieri, la

învățămîntul agrozootehnic (anul I și II); joi — programul întocmit și susținut în întregime de organizația de tineret: joia tineretului; miercuri seara — călătorie pe harta țării: plecarea din Capu-Dealului, raionul Filiași, regiunea Oltenia, înapoierea în aceeași seară, folosind toate mijloacele de transport, inclusiv rigla purtată pe hartă de tovarășa învățătoare Maria Popescu; marți — la seara de întrebări și răspunsuri, tot așa: plin-arhiplin; luni — cursuri de artă culinară și croitorie; duminică seara, adică astăzi — acum... Dar pentru asta trebuie neapărat să intrăm în sală.

Să încercăm. Operația e destul de anevoioasă. Scaunele, vreo trei sute și ceva, inclusiv pervazurile ferestrelor, spațiile ușilor au fost ocupate din timp. Numai Ioniță Manciu cu brigada lui ocupă toată parcela din fața scenei... O bătrînică, Maria Go-

n plus ?

deanu, dintr-o comună vecină, de la Brănești, și-a adus scăunelul de acasă...

Conferința despre Univers tocmai s-a terminat. Întrebări!... Urmează întrebări. Și oamenii, care mai de care, vor să știe, să afle. În ce privește planeta Marte, de pildă: există sau nu există viață pe Marte? Dar Luna? Ce se mai aude cu Luna?... E adevărat că o punem la treabă pe Pământ?... Cum, în ce fel îi putem folosi energia?...

Pe colectivistul Gheorghe Coman îl interesează unele date în legătură cu centrala electrică, care se bazează pe energia mareelor, construită lângă Murmansk... Utemistul Mihai Gherghina vrea neapărat o listă cu tot ce s-a tipărit pînă acum despre micul și marele Cosmos...

Întrebări...

Ele stabilesc, de obicei, media de cunoștințe și interes pentru cutare sau cutare lucru.

Sst! Liniște! Se repetă „Academicianul”. Regizorul, învățătorul Dumitru Popescu, intervine:

— Mai convingător, tovarășe Istudora! Și mai autentic... Așaaa! Dumneata ești personajul principal. Îi înveți pe oameni cum să lupte pentru înflorirea neconținută a colecției. →

Printre principalele îndatoriri ale unei bibliotecare este socotită și aceea de a spori neconținutul numărului cititorilor. Nu e neglijată nici recrutarea unei anumite categorii de viitori cititori, care au venit aici însoții de bunici și, pînă una-alta, activează ca... ascultători. E vorba de una din diminețile de basm organizate de Camelia Deleanu, bibliotecara Căminului cultural din Țințăreni — raionul Filiași.

La întâlnirea de săptămîna trecută cu tovarășul doctor în științele agricole Constantin Hălălău, din brigada științifică a statului raional, sau la conferința tovarășului inginer agronom Victoria Popescu media întrebărilor puse de colectivisti a stabilit că aproape 90% dintre cei care urmează azi cursurile agrozootehnice din cadrul colectivei pot preda oricînd o lecție de minim tehnic despre arăturile adînci, folosirea îngrășămintelor chimice, cultura porumbului, a plantelor tehnice etc., etc.

O medie generală pe cămin... Aici însă va trebui să ținem seama și de alte obiective din „programa analitică” a căminului.

Nimeni, bunăoară, n-ar putea tăgădui că succesele obținute de brigada comunistului Dumitru Volintiru pe zecile de hectare cu vie și pomi fructiferi nu se datorează și broșurilor de specialitate împrumutate de la bibliotecă.

Alteori, pentru ca oamenii de pe tarlale să poată afla la timp știrile mai importante, bibliotecara, tov. învățătoare Eleonora Băleanu, de la Căminul cultural din Capu-Dealului, îndată ce au sosit ziarele, se deplasează pe terenurile gospodăriei, organizînd scurte buletine de știri. E nelipsit în asemenea împrejurări și un scurt program de cîn-

tece, transmis la aparatul de radio portativ al căminului.

Dar iată că și prin intermediul teatrului se completează gama variată a formelor de... predare. Nicolae Boc, poreclit Hațoi, îngrijitor la vaci, 45 de ani — personaj principal din comedia „Academicianul” — predă (în interpretarea artistului amator Gheorghe Istudora) colectivștilor de aici, din Capu-Dealului (îl vom auzi chiar astă-seară predînd) dirzenia, neconținută preocupare pentru înflorirea colectivei din care face parte și el. Hațoi e un om care își ridică mereu nivelul cunoștințelor: citește, ascultă conferințe, participă la consfătuiri. Un personaj cu care — socotind după furtuna aplauzelor — nu știu dacă există în sală om care să nu-și doarească să-i semene.

Și dacă are să vă apuce cumva miezul nopții tot aici, la cămin, să știți că și voioșia generală, dansul cu care se încheie de obicei o seară de activitate, țin tot de programa analitică a căminului. Sînt în plan. Nu veți regreta dacă o să rămîneți. „Tovarășe director Popescu, nu aveți un loc în plus?”

Silviu GEORGESCU
Fotografii de Traian PROSAN

Ion Cantacuzino, puțin timp după terminarea studiilor. Licențiat în litere și filozofie, el s-a înscris apoi la Facultatea de medicină și la cea de științe, pe care le-a absolvit după prezentarea unor lucrări științifice strălucite.

SAVANT ȘI GETĂȚEAN

**O SUTĂ DE ANI DE LA NAȘTEREA
MARELUI OM DE ȘTIINȚĂ PROGRESIST
ION CANTACUZINO**

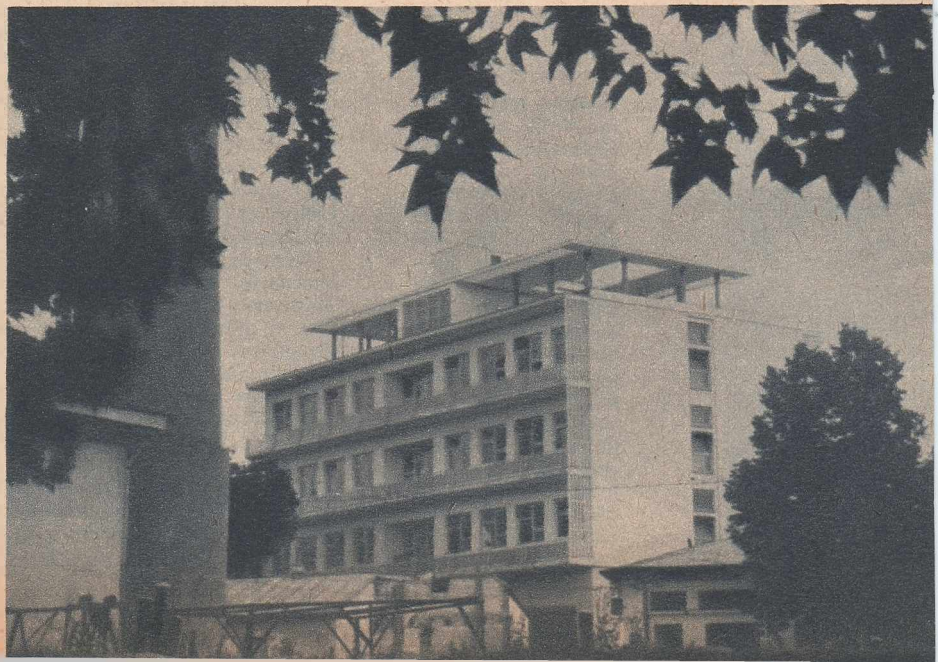
de
prof. dr. I. MESROBEANU
directorul Institutului
„Dr. I. Cantacuzino”

dr. C. C. OPRESCU
șef de laborator
la Institutul „Dr. I.
Cantacuzino”

Doctorul Cantacuzino a îndrăgit mult arta și literatura și a fost un animator consecvent al vieții culturale a țării. Iată-l, în fotografie, alături de prietenul său Mihail Sadoveanu, la Iași.

În anul puterii populare institutul de microbiologie, parazitologie și epidemiologie „Dr. I. Cantacuzino” s-a dezvoltat considerabil. În fotografie: pavilionul construit în 1962, pentru prepararea vaccinului antipoliomielitic.

Savantul înconjurat de colaboratori, în laboratorul său. În picioare, la dreapta, acad. M. Ciucă; al treilea din dreapta, acad. N. Lupu; în spatele profesorului Cantacuzino, în stînga, D. Danielopol. Oarecum neașteptată apare prezența în această fotografie (al treilea din stînga, în picioare) a lui Dumitru Ghiață. Pictorul a fost în tinerețea sa... laborant la institutul „Dr. I. Cantacuzino”.

Printre personalitățile de seamă pe care patria noastră le-a dăruit științei și culturii universale, aceea a savantului progresist Ion Cantacuzino — de la a cărui naștere se împlinesc o sută de ani — rămîne printre cele mai strălucite.

S-a născut la București, la 13 noiembrie 1863, dintr-o familie binecunoscută; tatăl său fusese ministru pe vremea domniei lui Alexandru Ioan Cuza. Ion Cantacuzino primește de mic o educație îngrijită, pe care o desăvîrșește în Franța.

La Paris el studiază la început filozofia și literale, pentru ca apoi să se consacre biologiei și medicinei experimentale. Vacanțele și le petrece în mijlocul naturii, făcînd cercetări la renumita stațiune de biologie marină de la Roscoff, alături de naturaliști și savanți renumiți.

La Roscoff, în anul 1892, embriologistul rus Kovalevski îi vorbește despre cartea lui Mecinikov asupra patologiei comparate a inflamației, apărută chiar în acel an. Lectura acestei lucrări fundamentale îl hotărăște pe Cantacuzino să lucreze în laboratorul lui Mecinikov de la institutul „Pasteur” din Paris.

Una cîte una, din ce în ce mai numeroase, încep să apară lucrări științifice originale ale tînărului cercetător, în majoritate legate de mecanismul imunității celulare: fagocitoza, fenomenul de captare și digerare de către anumite celule din organism a microbilor și a altor particule străine.

CUM A ÎNCEPUT PREPARAREA DE SERURI ȘI VACCINURI ÎN ȚARA NOASTRĂ

În 1901 Cantacuzino este chemat în țară spre a i se încredința catedra de medicină experimentală — recent creată la Facultatea de medicină din București — precum și organizarea, în cadrul Institutului de bacteriologie condus de

profesorul Victor Babeș, a unui laborator de cercetare în acest domeniu. Acest laborator a fost nucleul a ceea ce va deveni mai tîrziu institutul care-i poartă numele; și tot aici începe, pentru întia dată în țara noastră, prepararea de seruri și vaccinuri reclamate de prevenirea și tratarea unor boli infecțioase.

Profesorul Cantacuzino depune o prodigioasă activitate științifică, scrie numeroase lucrări asupra unor infecțiuni grave, ca holera (contra căreia prepară un vaccin foarte eficient, cu ajutorul căruia a putut fi oprită epidemia din 1913), scarlatina (preocupîndu-se în mod special de agentul care o provoacă), tuberculoza (în care cercetează anumite aspecte legate de constituția bacilului tuberculos), lepra, morva, icterul epidemic, paludismul ș.a. Concomitent înființează reviste medicale și organizează societăți științifice, ține conferințe de popularizare a științei, iar în calitate de director al serviciului sanitar elaborează, cu concursul întregului corp medical al țării, o nouă lege de organizare a serviciului sanitar.

Legea nu a putut fi însă transpusă în viață din cauza împotrivirii celor pe care savantul i-a numit „politicieni cînduși de aspirațiuni materiale și aplicînd, în scop de îmbogățire personală, cele mai cinice metode politice și administrative”. Dar ca urmare a acțiunii profesorului Cantacuzino s-au creat cele dintîi sanatorii de tuberculoză — la Biserăni, Birnova, Cărbunești, Nifon — și s-au înființat primele laboratoare regionale de bacteriologie și igienă din țară.

....NUMAI SANATORIIILE NU AJUNG-

În timpul primului război mondial Ion Cantacuzino conduce lupta pentru stăvilirea flagelului care secera poate

(Continuare în pag. 8)

mai multe vieți decât războiul însuși: tifosul exantematic, iar în anii postbelici inițiază vaccinarea antituberculoasă în masă cu vaccinul B.C.G. Vaccinul se prepară chiar în Institutul de seruri și vaccinuri fondat de el îndată după încheierea păcii.

În scopul de a face cunoscute și peste hotare rezultatele cercetărilor din institut și din laboratoarele din țară, el creează revista de înalt nivel științific „Archives roumaines de pathologie expérimentale et de microbiologie”, care continuă să apară pînă astăzi, și, în vederea tinerii la curent a medicilor din țară cu progresele științelor medicale în lume, întemeiază, în 1905, „Revista științelor medicale”.

Activitatea științifică și organizatorică în domeniul medicinei nu-l împiedică pe Cantacuzino să rămână continuu preocupat și de probleme de cultură generală, ca și de opera de culturalizare a maselor. Astfel, el a fost director pentru partea științifică a revistei „Viața românească” din Iași, din 1906 pînă în 1916.

Legat de popor, profesorul Cantacuzino a înțeles necesitatea luptei clasei muncitoare împotriva unei orînduirii sociale nedrepte. De altfel, în tinerețe el a avut un contact destul de strîns cu mișcarea muncitorească din țara noastră, pe care a sprijinit-o cu căldură. Merită amintit faptul că în cadrul cercului literar al „Romîniei muncitoare” el a ținut numeroase prelegeri pentru muncitori. Într-una din acestea, referindu-se la ceea ce constituia atunci „flagelul numărul unu” al țării, tuberculoza — „boala sărăcimii”, cum o denumea savantul — el a subliniat: „... Se înțelege, numai sanatoriile nu ajung. Și apoi: stingerea completă a acestei boli numai soluția socialistă, societatea comunistă, o va aduce” („Romînia muncitoare” nr. 19-26, 1906).

UN MARE IUBITOR DE ARTĂ

Cantacuzino a fost un om de o vastă cultură, care a îndrăgit în egală măsură literatura, muzica și pictura. Cu deosebită grijă și competență el a vegheat la editarea operelor clasicilor literaturii românești, în frunte cu Eminescu și Caragiale. Marea lui sensibilitate artistică l-a făcut, încă din anii adolescenței, un pasionat al muzicii și picturii, domenii în care dobîndise o competență de expert. A fost unul dintre cei mai profunzi cunoscători ai muzicii wagneriene și un mare admirator al lui Beethoven.

În pictură, cunoștea perfect marile muzee europene, cu toate capodoperele pe care le conțineau, el însuși fiind un entuziast colecționar, posesor de tablouri și gravuri de preț, achiziționate în decurs de mulți ani. Profesorul a participat activ la organizarea expoziției de pictură românească de la Paris.

Activitatea sa extrem de rodnică în sectoare atât de variate a fost apreciată și dincolo de hotarele țării, după cum o dovedește și numirea lui ca „doctor honoris causa” al unor universități străine și ca membru al multor academii și societăți științifice din străinătate.

Viața i-a rezervat, așadar, numeroase satisfacții, dar nu l-a scutit nici de lovituri dureroase, între care aceea pricinuită de accidentul de cale ferată în gara Brig, la frontiera elvețiană. De pe urma accidentului el a rămas cu o infirmitate a membrilor inferioare. Episod tragic, care a arătat însă pregnant tăria de caracter a acestui mare savant: deși imobilizat pe patul de suferință, el n-a încetat o clipă să fie activ. Colaboratorii săi mai apropiați povesteau chiar că, în timp ce i se schimbau pansamentele, își stăpînea durerile fredonînd fragmente din melodiile lui preferate.

Toți acei care au avut norocul să-l cunoască și, mai ales, să lucreze alături de el ori să-l însoțească în lungile-i peregrinări în sinul naturii, rămîneau vrăjiți de farmecul incomparabil care se degaja din întreaga-i ființă.

ÎN SLUJBA ACELORAȘI IDEALURI

Ion Cantacuzino a lăsat amintirea luminoasă a unui om înaintat al vremii sale, a unui savant-cetățean care a socotit totdeauna drept o datorie lupta pentru apărarea vieții poporului și pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii.

Creația cea mai de seamă a vieții lui este institutul care-i poartă numele.

În anii puterii populare, grija deosebită acordată de stat sănătății poporului a determinat și creșterea rolului pe care-l joacă institutul de microbiologie, parazitologie și epidemiologie „Dr. I. Cantacuzino” în prevenirea și combaterea bolilor transmisibile. Au sporit simțitor sarcinile de cercetare și de producție, s-a procurat aparatură modernă (microscope electronice, ultracentrifuge etc.), s-a îmbogățit sortimentul și s-a ridicat calitatea produselor. Este suficient să menționăm, ca singur exemplu, faptul că în ultimii 4-5 ani producția de anatoxină tetanică a crescut de opt ori. Un mare avînt l-a luat producția și cercetarea în lumina sarcinilor ce-i revin institutului pe linia eradicării în țara noastră a malariei, turbării, difteriei, tetanosului și tifosului exantematic.

Activitatea ce se desfășoară aici în cele mai variate domenii ale microbiologiei este pusă în slujba acelorasi idealuri care l-au călăuzit pe fondatorul institutului, profesorul Ion Cantacuzino.

ÎN R. S. F. IUGOSLAVIA

Poporul iugoslav se pregătește cu însuflețire pentru sărbătoarea sa națională de la 29 noiembrie, cîstînd prin eforturi constructive pe cei care și-au dat eroic viața pentru înfrîngerea fascismului, pentru eliberarea patriei.

Între țara noastră și R. S. F. Iugoslavia s-au statornicit

relații de bună vecinătate și prietenie. Vizita pe care o întreprinde delegația de stat a R. P. Romîne, condusă de președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej, la invitația președintelui R. S. F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, constituie un nou prilej de strîngere a colaborării dintre cele două țări.

Vedere din centrul orașului Belgrad — Terazie. →

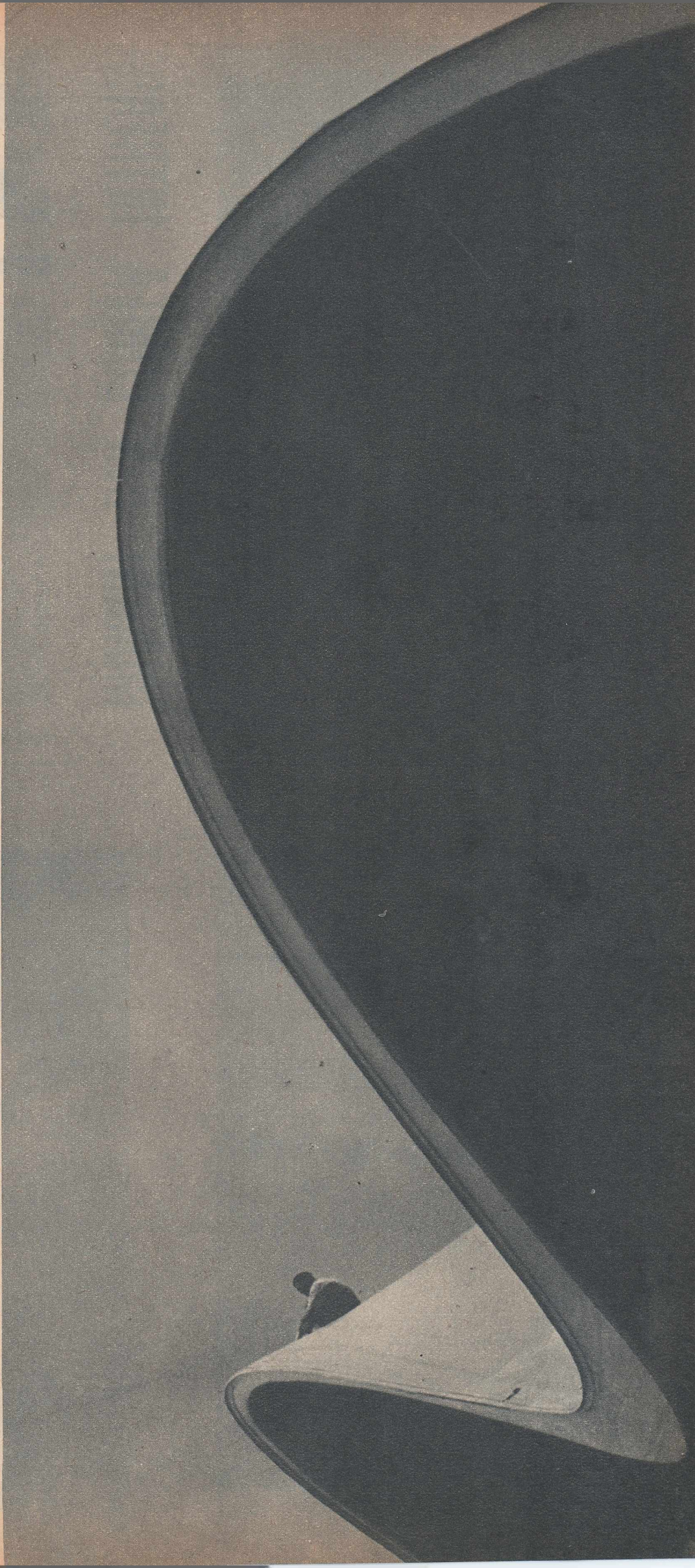
Istria — portul și localitatea climaterică Portoroz.

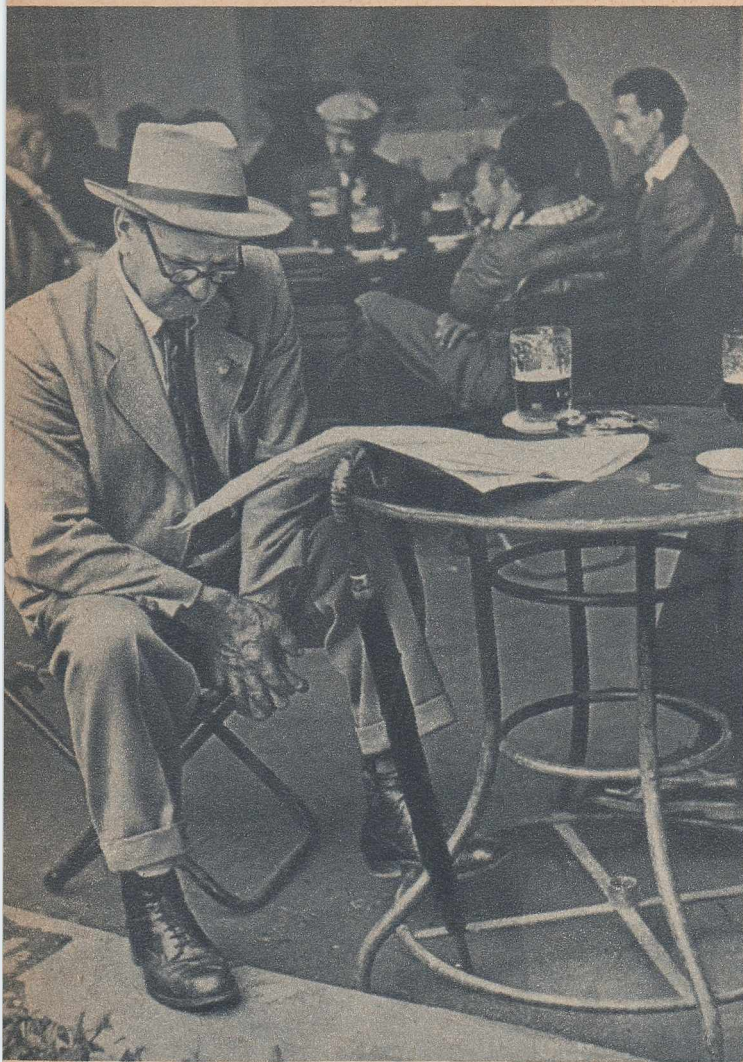

Ioachim NAUMESCU (R.P.Română):
Construcție modernă.

IMAGINI DIN LUMEA NTREAGĂ

DIN FOTOGRAFIILE
PREZENTATE LA CEL
DE-AL IV-LEA SALON
INTERNATIONAL
DE ARTĂ FOTOGRA-
FICĂ AL R.P. ROMÎNE

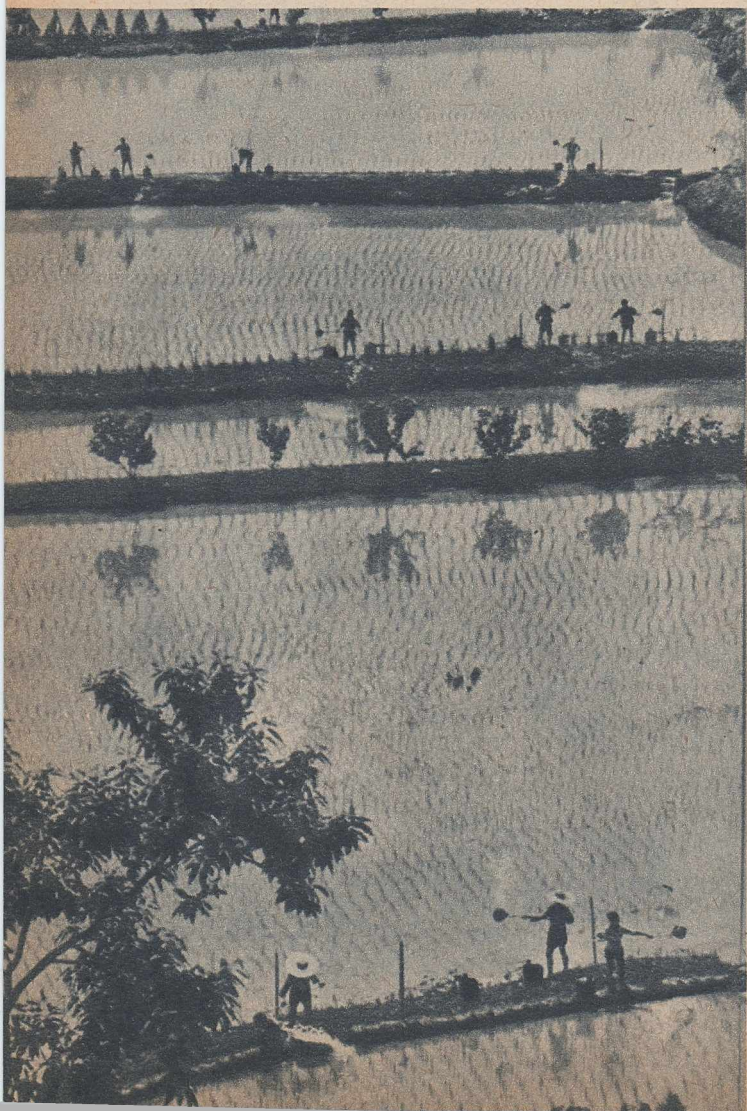
Jiri TYPNER (R. S. Cehoslovacia): Preocupare zilnică.

IMAGINI DIN LUMEA ÎNTREAGA

Fred HANKINS (S.U.A.): Singurătate.

Sen TZUM-CIN (R.P.Chineză): Oamenii harnici.

Eduardo A. GAGEIRO (Portugalia): Calvarul.

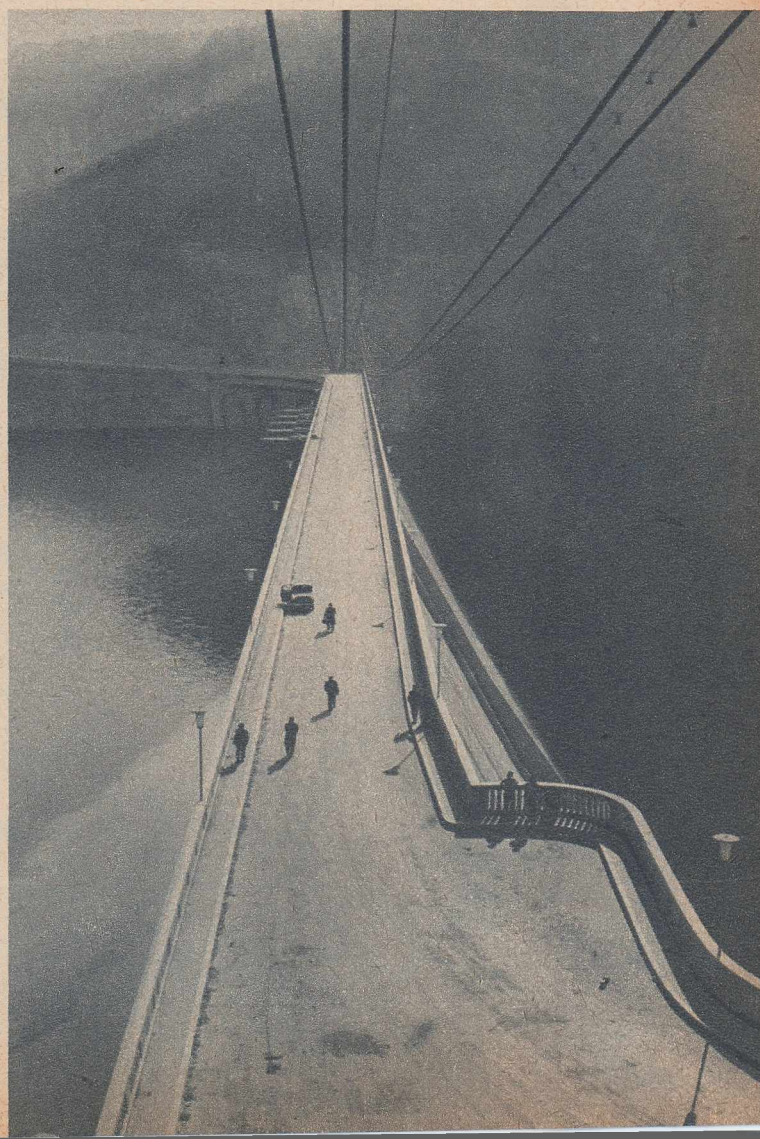

Anatol POLIAKOV (U.R.S.S.): Atac asupra pustiei.

Carlo ZAPPIA (Italia): Fără teamă.

A. ROSENTHAL (R.P.Română): Bieaz.

V. MOLDOVAN (R.P.Română): Cercul de foc.

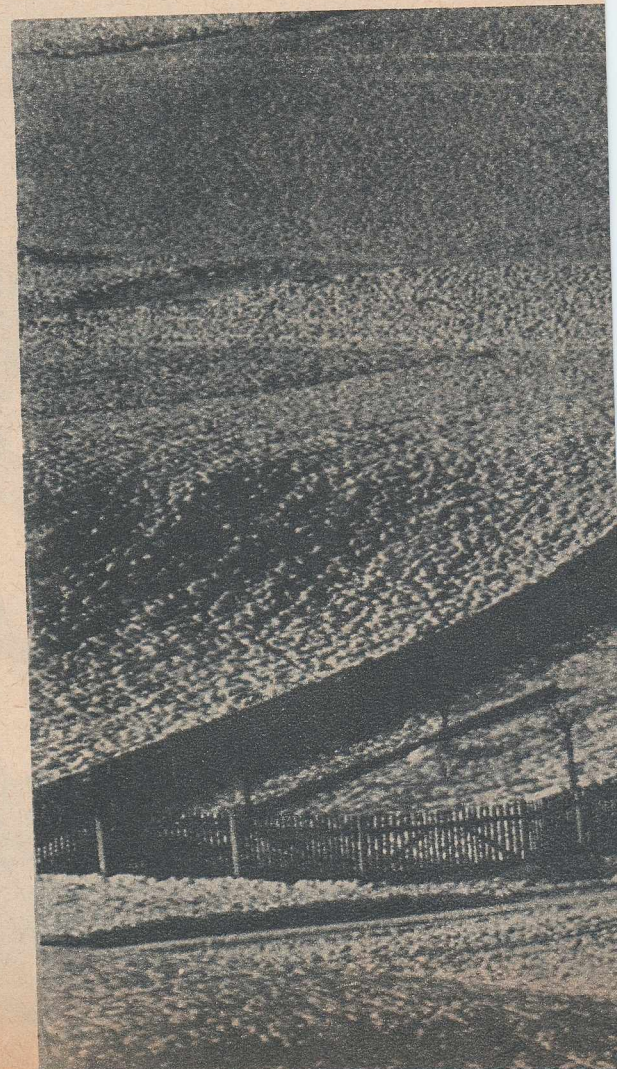

Ricardo H. BERGER (Brazilia): Însoțitorii.

Iolan VADAS (R.P.U.): Ochii.

Karl PANSER (R.F.G.): Gospodărie.

IMA

LUM
ÎNTRI

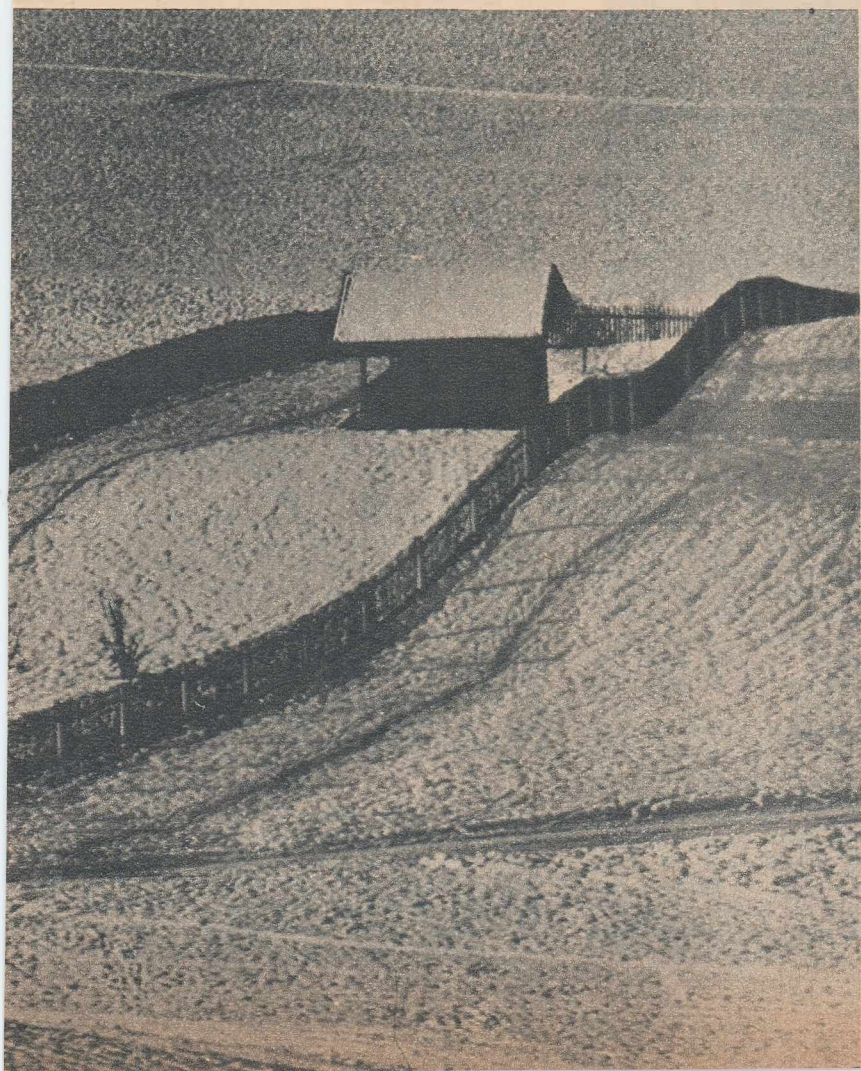

R. MENARD (Franța): Vinzătoare și model.

George DEMETROCALLIS (Grecia): Țăran din Naxos.

E. F. KORDA (Cuba): Fetița.

PE MUNTELE ATHOS

— însemnări de călătorie —
de AI. GHEORGHIU

1 De pe puntea vaporului privim în zori muntele Athos, ce răsare din apele Egeei.

2 Mănăstirea Lavra se înfățișează ca o adevărată forțăreață. Dar în ea nu mai viețuiesc astăzi decât 100 de călugări.

3 Bătrînii pustnici eremiți sau anahoreți, ultimii reprezentanți ai ascetismului ortodox, locuiesc în grote săpate în pereții stîncoși sau în colibe și mici chilii pe povîrnișul muntelui.

4 Interesanta sală de mese din mănăstirea Lavra s-a păstrat așa cum a fost construită în secolul al XI-lea.

5 Pictură murală din secolul al XVIII-lea, dintr-o mănăstire de pe muntele Athos și reprezentînd o adevărată grădina zoologică, din care nu lipsesc însă și unele exemplare fabuloase, precum centaurii.

Nu departe de Salonic se află una din cele mai stranie instituții din lume: „Republica monastică” de pe muntele Athos, un fel de stat teocratic, în sînul statului grec... Este un ținut bizar unde se perpetuează încă evul mediu bizantin. Între hotarele acestei „republici athonite” trăiesc aproape trei mii de oameni în sutane negre, conformîndu-se și azi unor canoane severe, stabilite de biserica bizantină cu un mileniu în urmă, legi ascetice ce-i apără de orice „contaminare” și mai cu seamă de femei — „încarnarea diavolului”. Ei sînt călugări ortodocși, al căror mod de viață nu a evoluat prea mult față de acum un mileniu cînd au fost durate aici primele așezări mănăstirești. Am vizitat această comunitate monahală de la Athos, cu prilejul festivităților ce au marcat în 1963 împlinirea celor 10 secole de existență a sa.

DAFNI — POARTA SPRE O LUME UITATĂ

În fața noastră apare ca un uriaș, din apele albastre ale Egeei, peninsula Athos, pe grecește „Aghion Oros”, îmbrăcată în haina de un verde viu a pădurilor.

Despre muntele Athos, un pisc ce domină întreaga peninsulă, au circulat multe legende, încă din antichitate. Se spune că uriașul Athos, revoltat și el pe zeii din Olimp, a aruncat o stîncă imensă — muntele Athos de azi — în cursul faimoasei bălării duse de Giganți împotriva zeilor din Olimp...

O altă legendă spune că Poseidon, zeul mărilor, avea un fiu, Athos, care ar fi dat numele său acestui munte. Homer, Eschil, Tucidide și Demostene vorbesc și ei despre Athos, iar Strabon spunea, pentru a scoate în evidență înălțimea acestui munte care atinge 2.033 de metri, că „cei care locuiesc în vîrfurile văd soarele răsărind cu trei ceasuri mai devreme”.

Sub oblăduirea împăraților Bizanțului au luat naștere aici, în secolul al zecelea, primele mănăstiri ortodoxe. Dar muntele Athos a fost nu numai unul din cele mai renumite centre religioase (înainte de 1453 erau aici 20.000 de călugări). Lîngă mănăstirea Vatopedi a fost întemeiată în 1749 academia „Athonias” — azi în ruine — iar spre mijlocul secolului al XIX-lea a luat ființă la Lavra — cea mai veche mănăstire — o tipografie care a contribuit la răspîndi-

rea cărții în Grecia. Muntele Athos a jucat un rol important și în timpul războiului pentru independența Greciei. După eliberarea de sub dominația otomană, muntele Athos a devenit în 1920 un fel de „republică teocratică”, iar din 1926 face parte din statul grec, care este reprezentat aici printr-un guvernator... celibatar. Acesta, împreună cu un detașament de jandarmi, și ei celibatari, asigură doar menținerea ordinii, a tratatelor și a cartei muntelui Athos — regiune autonomă a Greciei, unde administrația se bazează și pe unele rînduiri din vremea împăraților bizantini. Călugării străini aflați aici în 1926 au devenit cu toții cetățeni ai statului grec.

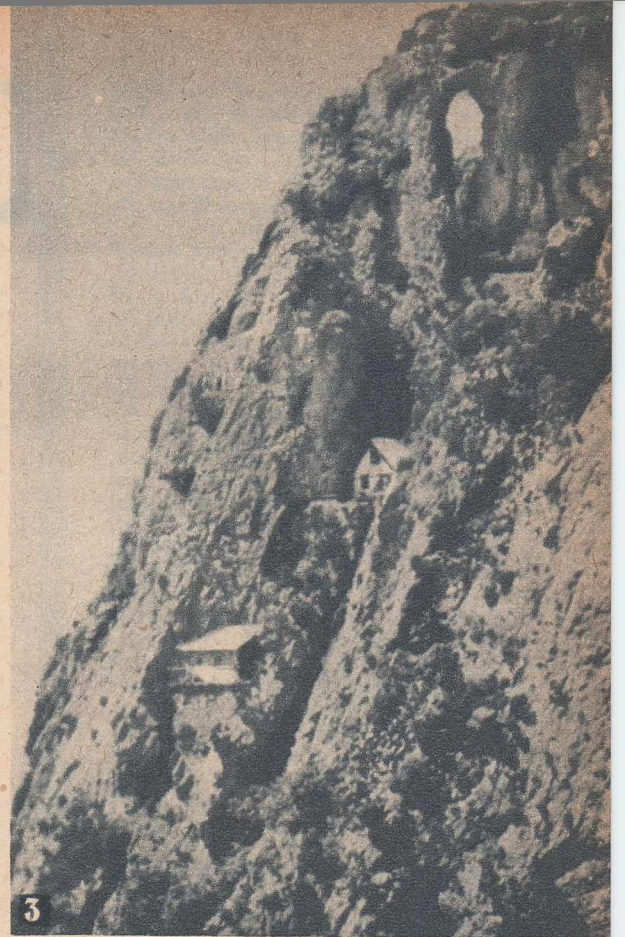
Un profesor grec de arheologie, cu care am călătorit pe vapor, ne pune la „curent” cu regulile vechi și rigide de aici, ne vorbește despre acest ținut care, prin mănăstirile și tradițiile sale vii, prezintă o mare importanță pentru istoria Greciei, sub toate aspectele: spiritual, social, artistic. Dar mai bine să vedem cu ochii noștri cele povestite...

Vaporul a aruncat ancora doar la o jumătate milă de minusculul port Dafni — „poarta de intrare” spre această lume veche. În acest cătun se află cîteva hanuri și prăvălii cu „amintiri” — obiecte de artizanat lucrate de călugări. Sînt și cîteva duzini de mulari, oameni care închiriază „vehicule” cu patru picioare — milenarul catir care te va duce în cîteva ceasuri (aici distanțele se socotesc în ceasuri, ca în vechime) de-a lungul potecilor cu pietre ascuțite, obișnuitele căi de comunicație din peninsulă.

Muntele Athos a rămas încă la ora Bizanțului, nu numai la figurat, ci și la propriu, căci aici primul ceas al zilei începe o dată cu răsăritul soarelui, iar la prînz este șase! „Trebuie să vă potriviți ceasul cu noul orar, ne spune un mular; de asemenea și calendarul, care aici este și el cu 13 zile în urmă...” Lampa cu feștilă rămîne principalul și aproape singurul mijloc de iluminat pe muntele Athos în secolul electricității, iar telefonul este singura invenție modernă care a fost introdusă în „capitala” acestei uitate republici bizantine.

KARIES — CIUDATA CAPITALĂ

Pe un drum lung de 14 km, singurul ce duce de la Dafni spre „capitala” acestei „republici”, urcă o caravană de camioane și jeepuri militare. Ele transportă oaspeții la festivități, străbătînd pentru prima oară, în mod excepțional, drumul acesta înmiresmat de aromele chiparoșilor, oleandrilor și da-

finilor, care pînă acum nu a cunoscut nici un fel de vehicule cu tracțiune mecanică.

Pe o pantă lină a muntelui, în centrul peninsulei, apare în fața noastră un sat mai mare, un fel de tîrgușor. Este Karies, ciudata capitală care oferă doar o palidă imagine a lumii exterioare. Aci locuitorii sînt numai bărbați, cei mai mulți în sutane negre. Însoțitorul nostru ne prezintă clădirile arătose ale unor „ambasade”, așa-numitele „konaki”, în care locuiesc reprezentanții celor 20 de principale mănăstiri de pe Athos, risipite de-a lungul coastelor peninsulei. Numărul așezărilor de aici trece de o mie, însă multe sînt foarte mici, unele chiar părăsite. Dar locuitorii Athosului trăiesc nu numai în mănăstiri, ci și în schituri și căsuțe ce pătează cu albul lor peisajul verde. Cei 20 de „anteprosopi” aleși pe cîte un an, formează un comitet (kinotis) — autoritatea suverană care desemnează din sinul său un „birou” (epistasia), de patru secretari executivi, cîte unul dintre aceștia (protoepistatis) deținînd prin rotație, timp de 5 ani, funcția de președinte... Interesant este faptul că sigiliul, care marchează semnputerii executive și conferă republicii calitatea de persoană juridică, nu este păstrat numai de unul singur, ci de toți cei patru epistați, fiecare avînd însă... cîte un sfert din el. Astfel, pentru ca un document sau o hotărîre să devină valabile, trebuie să aibă laolaltă cele patru sigilii-sferturi...

Pentru a se mișca în oarecare libertate pe muntele Athos călătorul străin trebuie

să-și procure o scrisoare de la Ministerul de Externe din Atena către „guvernul” muntelui Athos și numai în urma acestei recomandări el poate obține la Karies un „pașaport” local numit „diamonitirion”, cu care poate călători și locui oriunde în cuprinsul „republicii athonite”. În mănăstiri nu va putea intra însă după apusul soarelui. La rîndul lor, călugării de aici nu pot pleca fără permis.

Ne spălăm fețele de praf într-un izvor de pe îngusta „stradă principală” și după un minut am ajuns în „centru”, unde se află o veche catedrală bizantină cu remarcabile fresce ale lui Emanuel Panselinos, reprezentant al vechii școli macedonene de pictură din secolul al XIII-lea. Pe clădirea alăturată, sediul „guvernului local” (Epistasia), lîngă drapelul de stat grec flutură steagul portocaliu cu vulturul cu două capete, emblema acestui stat clerical. Un mic han (în total sînt două aici), pe firma căruia scrie „Hotel”, ne atrage atenția, mai ales că ne era și foame. Dar aveam să fim cam dezamăgiți de meniul ascetic. Un călugăr ospătar ne pune pe masă pîine, brînză, pește și un soi de vin, care mă face să mă gîndesc cu jînd la vinurile noastre... După „masă” intrăm în cele cîteva prăvălioare din „centru”, care desfac diverse „suveniruri”. Găsim și un mare sortiment de balsamuri călugărești preparate din plante, în sticlute colorate — o adevărată farmacie medievală, pentru feburite boli, contra reumatismului, durerilor de stomac și chiar ulei aromat contra...

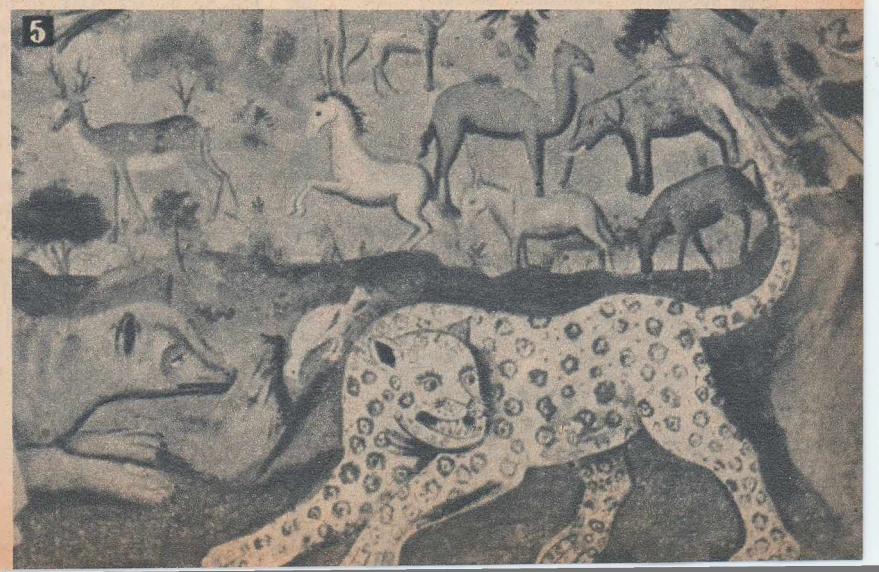
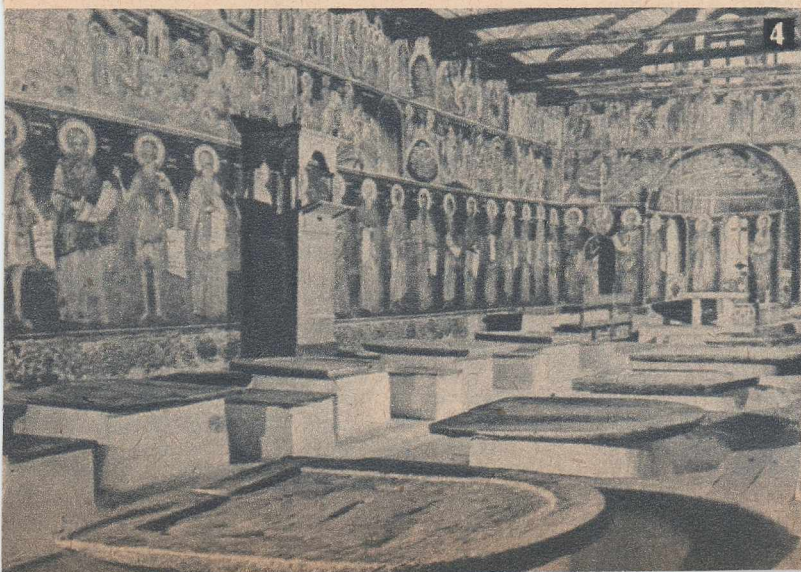
creșterii părului. Călugării poartă plete lungi și adesea sînt nevoiți să-și lege părul sub forma unui coc. Găsim și cîteva laici proprietari de prăvălioare; mai sînt aici și cizmari, și fierari, și croitori, și frizeri.

COMORI FABULOASE

Muntele Athos ocupă fără îndoială un loc excepțional printre muzeele din lumea întreagă. Căci posedă comori unice de artă, de o varietate extraordinară. În primul rînd atrage atenția marea valoare arhitectonică a mănăstirilor și așezămintelor de aici. Cînd, de pe puntea vaporului care face ocolul peninsulei, vezi pentru prima oară mănăstirile, ai impresia că au apărut dintr-un mozaic bizantin. Athos mai are încă un privilegiu: nicăieri arhitectura bizantină nu se dezvăluie în toată evoluția ei ca aici. Fotografiem „din mers” capodoperele arhitecturale ce apar din loc în loc pe coaste într-un cadru pitoresc, ascunse între păduri de pini, castani și chiparoși, cu clopotnițele lor asemănătoare unor umbrele întredeschise, situate deasupra unor stînci prăpăstioase, suspendate aproape pe un eșafodaj de lemn ce te face să evoci lamaseriile din Tibet. Uneori te afli în fața unor cetăți medievale fortificate, de formă dreptunghiulară, cu turnuri și clopotnițe, înconjurate de ziduri crenelate de unde erau respinși adesea pirații și alți invadatori.

Am vizitat printre altele mănăstirea Lavra, cea mai veche, datînd de o mie de ani,

(Continuare în pag. 16)

inconjurată de vii, chiparoși și măslini. Mica populație din această fortăreață cu cruce în trece azi de o sută de oameni. Sala uriașă de mese, numită „trapezaria”, cu zecile de mese de marmură datînd de la întemeierea acestui lăcaș, este cu totul originală, ea păstrînd o lungă sală de așteptare.

Dar comorile de aici nu se rezumă numai la aceste construcții bizantine. În bibliotecile mănăstirilor de pe muntele Athos se spune că există nu mai puțin de 11.000 de documente, ferecate cu multă grijă — dintre care unele ilustrate, de mare valoare istorică și de interes deosebit pentru bizantologi. Apoi, stampe, sigilii, relicve. Biblioteca mănăstirii Vatopedi păstrează manuscrisul celebru al geografiei lui Ptolomeu, din secolul al II-lea al erei noastre, care s-a bucurat de mare autoritate de-a lungul evului mediu, cu 42 de hărți în culori; apoi exemplarul unic al călătoriei lui Pausanias, istoric și geograf grec; romanul lui Varlaam și Ioasaf din secolul al XII-lea ș.a. Dar multe manuscrise s-au pierdut în timpul războiului grec de independență contra dominației otomane (1821-1829) cînd unii soldați otomani au folosit pergamentele unor manuscrise pentru confecționarea de... cartușe; unele au căzut pradă neglijenței și vandalismului unor călugări care se spune că au folosit pergamentul ca nadă pentru pești, altele au fost vindute unor vizitatori străini sau au fost sustrase de... „colecționari”.

Nu mai puțin valoros este tezaurul acestor năvăliri, alcătuit din obiecte rare, pietre prețioase minunate cizelate, sculpturi în emn, broderii.

VECHIUL ȘI NOUL

După cum remarca un ziarist american în revista „Time”, majoritatea mănăstirilor de pe Athos „mor lent din lipsă de noi prozeliti”. Înainte de 1912 mai erau 7.400 călugări, iar azi, deși nu s-a făcut un recensămînt „la zi”, se crede că numărul locuitorilor în sutană ai acestei mici republici teocratice nu este mai mare de trei mii și al celor laici de aproape două mii. Un ziarist francez arată că printre principalele cauze de declinul vieții monahale a muntelui Athos se află lipsa de atracție și indiferența noii generații pentru viața călugărească, ca și plecarea de aici a circa 200 de călugări care se dedau în prezent la severe critici împotriva vieții de pe muntele Athos.

★

Părăsești aceste locuri cu imaginea vieții modului de viață bizantin, cu procesiunile ale religioase, cu pompa sa austeră, cu înteele călugărilor, pe melodii monotone, ciudate, ale vechiului Bizanț. Privești și ești impresionat și de comorile artistice de aici. Dar în același timp pleci satisfăcut de această călătorie bizară în trecut a luat firșit și te întorci la lumea modernă. Căci muntele Athos, unde viața se scurge atît de încet în vechile tipare, rămîne azi un paradox al civilizației moderne. Și nu este exclus ca în cîteva decenii această republică monahală, cu sutele sale de mănăstiri și cu comorile sale fabuloase, cu miile de manuscrise valoroase ce închid tainele unor secole apuse, să rămînă doar muzeul cel mai vast al lumii medievale.

Deși locuitorii „republicii athonite” au renunțat la „cele lumești”, viața cotidiană le impune anumite griji pămîntene.

Cu două șlepuri la remorcă, vasul despică aprig valurile, navigînd împotriva curentului. Cînd a plecat din Turnu-Severin mai era încă întuneric. Acum se ivesc zorile și înălțimile vinete care prind să se contureze în depărtare prevestesc apropierea Porților de Fier.

Cei doi piloți fac cu rîndul la cîrmă. După complicatele manevre din port executate de Octavian Pipelca, pilot de categoria I, i-a venit rîndul la comandă colegului său, specialist în navigația prin sectoarele de mică adîncime. Deși valurile aleargă destul de repede, de-a lungul vasului, viteza în raport cu țărmlul nu e prea mare.

— Circa trei mii pe oră — apreciază tovarășul Gheorghe Munteanu, comandantul navei.

La drum, pe Dunărea albastră

— Numai atît?

Interlocutorul nostru zîmbește.

— Vă gîndiți desigur la circulația de pe uscat — răspunde el. Într-adevăr, autocamioanele și trenurile sînt mai rapide, dar țineți seama că vasul pe care ne aflăm trage după sine 1.200 de tone încărcătură utilă. Faceți un calcul simplu și veți găsi că tonajul celor două șlepuri din urma noastră e de trei ori mai mare decît al unei garnituri de cale ferată cu patruzeci de vagoane.

★

Oarecum avantajăți față de confrății lor de pe mări și oceane, marinarii din flota fluvială nu sînt nevoiți să înfrunte valuri cît munții și nici uragane sălbătice. În schimb, ei trebuie să se lupte cu bancurile de nisip și cu stîncile de pe fundul apei, ceea ce nu e nicidecum un lucru ușor.

În anotimpul secetos, cînd stațiile hidrologice răspîndite pe tot traseul fluviului semnaleză scăderea nivelului apei, marinarii nu trag vasele la mal ca să aștepte acolo, în tihnă, venirea ploilor salvatoare. Dimpotrivă, datorită dîrzeniei lor, sezonul navigabil se prelungește adeseori pînă la 10-11 luni pe an.

De la Turnu-Severin pînă la Moldova Veche fluviul ridică în calea navigatorilor zeci de obstacole. Porțile de Fier, cu puzderia de stînci risipite de-a lungul a mai bine de trei kilometri, pe care nu o dată au eșuat vasele ce s-au încumetat să le străbată; Cazanele, uriașe clește de granit, în strînsoarea căruia apele aleargă nebunește atingînd viteze de sute de metri pe minut; canalele înguste, unde două convoaie de vase nu se pot întîlni; viltorii primejdioase (anafoarele), chiar epavele încă nescosate la suprafață, toate acestea îngreunează foarte mult munca navigatorilor fluviali. Meseria de pilot de cataracte e pe cît de complexă pe atît de plină de răspundere. Octavian Pipelca, de pildă, e unul dintre cei mai încercați marinari din portul Turnu-Severin. El cunoaște traseul pînă la Moldova Veche „ca pe propriile buzunare” — cum îi place să spună — căci de mai bine de 10 ani lucrează aici și mîna lui a întors roata cîrmei pe multe remorcheri și șlepuri care au circulat în acest timp prin Porțile de Fier și Cazane.

I s-a întîmplat și lui să greșească, o dată, la începutul carierei sale, dar greșeala n-a avut urmări prea grave.

— Lucram pe șleplu 14.927 — ne povestește el. Mergeam în amonte (împotriva curentului apei n.n.) de sectorul Iuți, unde se varsă în Dunăre un mic rîu numit Porecica, ceea ce în limba sîrbească înseamnă „rîul de ceață”. Ne-am pomenit deodată învăluți într-un nor albicios prin care nu se mai vedea nici pînă la prova șleplului. Am atins o stîncă de pe marginea traseului și prin spărtura făcută a început să pătrundă apa. Aveam la bord o încărcătură de cărbuni.

— Și cum ați scos-o la capăt pînă la urmă?

— A fost o bătălie grea. Spărtura nu putea fi reparată. Apa pătrundea înăuntru destul de repede și dacă n-am fi scos-o din cală ne-ar fi dat la fund, într-o jumătate de ceas, cu șleplu cu tot. Dar aveam la dispoziție pompele de mină. În ele ne-am pus toată nădejdea. Scoteam apa cu înverșunare deși brațele ne dureau și oboseala amenința să ne doboare. Nu ne-am dat însă bătăuți. Menținînd mereu șleplu la linia de plutire și înaintînd încet, cu băgare de seamă, am reușit în sfîrșit să ajungem la destinație. S-a trecut imediat la descărcare, apoi spărtura a fost reparată și peste cîteva zile vasul a intrat din nou în activitate.

★

O regulă, în general admisă de navigatorii de pe fluvii, pretinde că descreșterea nivelului apelor ar trebui să ducă, implicit la micșorarea traficului, mai ales la vasele de marfă. Oamenii din portul Turnu-Severin sînt însă de părere că acestei reguli trebuie să i se aducă serioase corective.

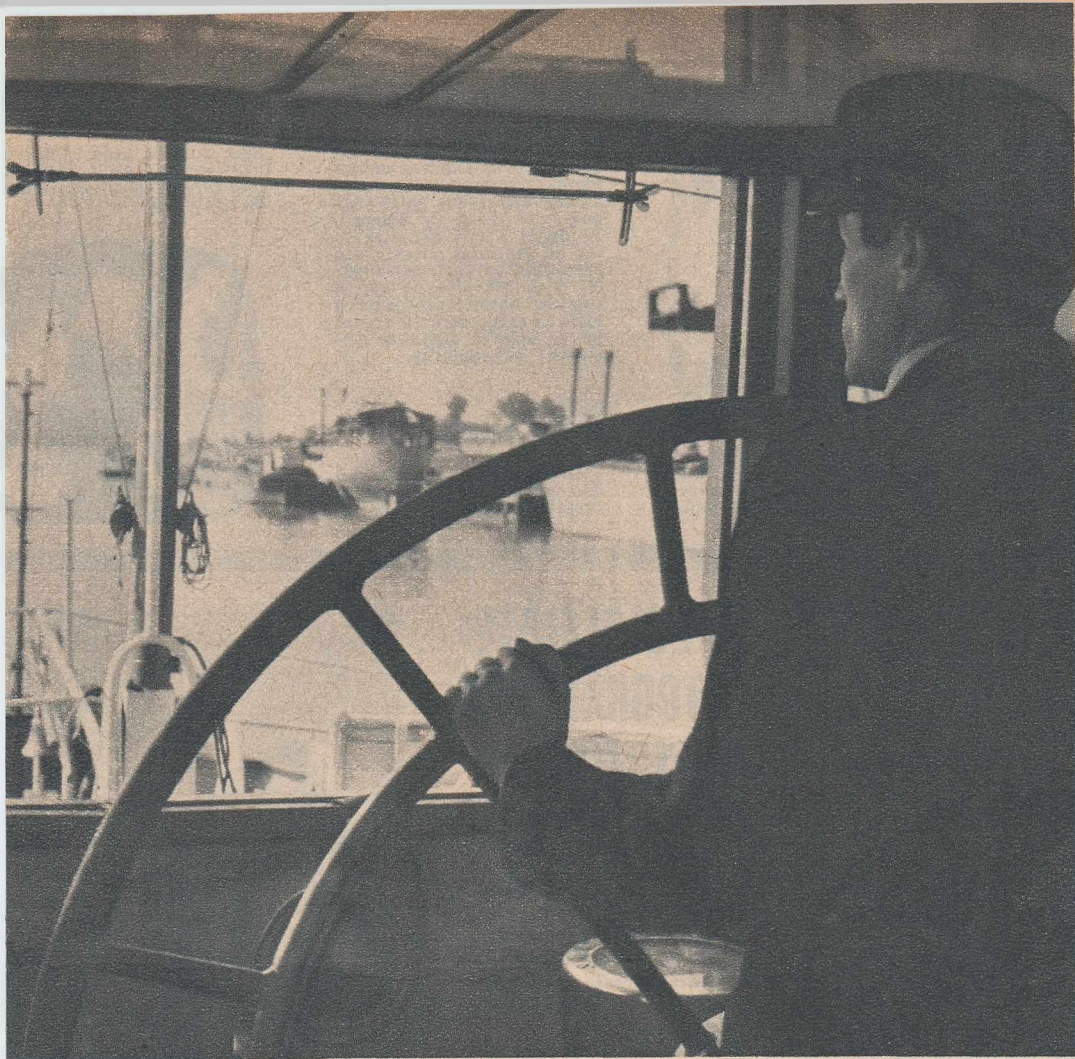
Să luăm, pentru exemplificare, o zi oarecare din acest an: 1 octombrie. La ora 14,30 cînd posturile de radio au transmis cotele apelor Dunării, s-a știut în întreaga țară că la Turnu-Severin nivelul fluviului scade cu 25 de centimetri.

Dar să răsfoim puțin registrele de la serviciul mișcării din port. Ce ne spun ele?

Mai întîi că șleplu 8.310, care a început operațiunile de încărcare la 29 septembrie, ora 10, trebuia, după norma portuară, să fie gata de plecare în cursă pe data de 1 octombrie ora 7. Apoi aflăm că lucrătorii

Ion Lăncrăjan:
„CORDOVANII”

din port și echipajul șleului au reușit să termine încărcarea nu la 1 octombrie, ci cu o zi mai înainte, adică la 30 septembrie ora 11. Ce înseamnă aceasta de fapt? O încărcătură de 100 de vagoane, deplasată la circa 40 de kilometri, în plus peste norma planificată pentru timpul respectiv. Cum rămâne cu regula enunțată la început? „Excepția lui 8.310 o confirmă” — vor spune neîncercătorii. Dar astfel de „excepții” se întâmplă destul de des. Numai cu două zile în urmă șleul 9.814, fiind încărcat înainte de termen, a putut să plece în cursă cu 30 de ore mai devreme.

Nu demult, cu prilejul discutării planului de producție pe anul viitor, navigatorii severineni au făcut o analiză amănunțită a tuturor posibilităților de care dispun pentru sporirea ritmului transporturilor fluviale. Micșorarea timpului de încărcare, navigația pe timp de noapte în sectoarele unde condițiile traseului permit acest lucru, urgențarea manevrelor de formare și desfacere a convoaielor în porturi, iată numai câteva din obiectivele spre care și-au îndreptat ei atenția. Multe din acestea au și început să fie traduse în fapt.

Ca urmare, vasul „Decebal”, de pildă, depășește lunar planul la tonaj-marfă în medie cu 130%, remorcherile „Petrila” și „Oituz” reușesc să economisească timp și combustibil la fiecare cursă efectuată, iar depășirile de plan ale navei de pasageri „Cernavodă” se cifrează lunar la 27%.

★

Remorcherul „Tecuci” s-a întors de curînd de pe Dunărea de sus. A navigat pînă la Viena cu șase tancuri petroliere la remorcă, îndeplinind misiunea cu două zile înainte de termen. Acum se leagănă, cuminte, la chei, așteptînd sfîrșitul operațiilor de schimbare a uleiului și de revizuire a motoarelor.

— Cu toate că munca noastră n-are în ea nimic ușor, nouă ne place — ne spune motoristul Stere Grecu, organizatorul grupei de partid. Secretul stă de fapt în noi înșine. Noi singuri ne ușurăm munca, o facem plăcută, atrăgătoare.

Aflăm că în sînul echipajului de pe „Tecuci” domnește cea mai deplină înțelegere și spi-

ritul întrajutorării tovărășești. Cînd trebuie rezolvate urgent sarcini dificile cum ar fi aprovizionarea cu combustibil, atunci sînt toți o apă și un pămînt. Motoristul lucrează cot la cot cu piloții, oamenii de pe punte sar în ajutorul celor de la mașini.

În locurile unde apele depun mari cantități de nisip și balast amenințînd să închidă drumul navelor, lucrează zi și noapte drage puternice care deschid canale de trecere. Cînd navighează pe lângă aceste uzine plutitoare, marinarii le salută cu sunete scurte de sirenă. Ele nu pot înlătura definitiv greutatea traseului, dar le dau totuși o mînă de ajutor în lupta împotriva fluviului. În schimb, hidrocentrala de la Porțile de Fier, la construcția căreia vor colabora deopotrivă cele două țări vecine, R. P. Romîni și R. S. F. Iugoslavia, pe lângă faptul că va smulge Dunării peste zece miliarde de kilowați-ore anual, va înlătura, definitiv, greutatea ce mai stau încă în calea navigației, permițînd sporirea traficului de la 12 milioane tone la peste 45 milioane tone anual, reducerea timpului de trecere prin cataracte de la 120 ore la circa 35 ore și micșorarea simțitoare a cheltuielilor de transport.

★

Dunărea de sus și Dunărea de jos. O veche convenție marinărească împarte fluviul în două părți, la hotarul cărora stau Porțile de Fier și Cazanele, bariere de granit peste care oamenii au trecut totdeauna cu greu, adeseori plătind cu viața îndrăzneala de a le înfrunta.

A venit timpul ca această barieră să dispară. Printre colții albi de stîncă de la Porțile de Fier se scurg astăzi șuvoaie repezi care tulbură, cu spuma lor, limpezimea apei. Nu peste mult timp aici se va înălța un baraj de beton, prin ale cărui ecluze convoaiele de vase vor putea trece ușor și fără primejdii. Cînd sistemul hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier va fi gata, navigatorii nu vor mai întîlni nici o piedică în drumurile lor pe Dunăre. Drum bun, marinari!

Nicolae RĂDULESCU

„Cordovani” este, așa cum s-a mai subliniat, primul roman de amplă perspectivă asupra satului nostru contemporan și asupra proceselor innoitoare pe care el le-a trăit în anii puterii populare.

Pornind de la întâmplările existenței lui Lac Cordovan, imediat după întoarcerea sa de pe front în 1945, autorul ne inițiază, pe măsura evoluției evenimentelor — instaurarea puterii democrat-populare, reforma agrară, începuturile colectivizării — în miezul frământărilor și transformărilor prin care trec familia Cordovani și satul lor de pe valea Mureșului. Personajele centrale își dezvăluie astfel lumea interioară pe măsură ce contradicțiile, ciocnirile de interese dintre ei își schimbă conținutul și sensul. Asistăm la o acerbă luptă pentru pămînt dusă de Lac Cordovan cu părintele și fratele său, iar pe fondul eliberării țărănilor de servituțiile mentalității vechi urmărim apoi împăcarea fraților și intrarea lor în gospodăria colectivă.

Evident, am expus destul de schematic un proces complex care în carte își află reflectarea corespunzătoare. Destinul lui Lac Cordovan e luminat cu o vigoasă înțelegere a psihologiei țărănești. Cearta familială pentru pămînt care se dezlănțuie îndrjită, crîncenă, irosește puterile protagoniștilor, îi împiedică multă vreme să înă pasul cu lumea, cu mersul lucrurilor. Lăncrăjan denotă o bună cunoaștere a relațiilor satului din trecut, aflat sub oprirea exploatarelor. Dar, stăpîniind un bogat material de viață, el denotă o tot atît de bună și sugestivă cunoaștere a realității actuale atunci cînd ne face părtași la reorientarea personajelor centrale o dată cu încheierea colectivizării. Lac și Simion Cordovan vîd în jur că drumul visat spre bunăstare nu poate fi croit decît prin eforturi colective unite și clarviziune. Ei își pierd, în etape diferite, încrederea în mărunțul spirit de proprietate. În cele din urmă, Lac Cordovan ia hotărîrea să se alăture colectivizării. Este un act lucid, consimțit după lungi frământări, care dă dezlegarea așteptată neliștilor, refulărilor, umilîntelor încercate de erou în cursul anilor. Este victoria lui Lac asupra lui însuși, ca și asupra influenței pe care au exercitat-o șoaptele și sfaturile mincinoase ale dușmanilor noului. Modul în care se rezolvă zbuciumul lui Lac Cordovan reflectă și aportul comuniștilor Andrei Susan și Pătru Milinton-Pandurul în educarea socialistă a satului. Zăgrăvindui ca pe niște cutezători militanți ai transformării socialiste a agriculturii, romancierul a evidențiat una din coordonatele esențiale ale universului rural contemporan, de care se leagă nu numai primenirile și înfăptuirile prezentului, ci și perspectiva necontenitei dezvoltări în viitor.

Cu un ritm epic menținut în cluda unor digresiuni lirice și mai cu seamă în ciuda neobișnuitei lungimi a romanului, „Cordovani” probează calități narative și analitice de necontestat. Este o carte a debutului dar și a maturității. Existența unor inegalități nu afectează realizarea de ansamblu, cît previne asupra necesității unei omogenizări a viziunii compoziționale. Astfel, în ultimul volum autorul, pentru a explica laturi ale noii atitudini față de evenimente legate de comportarea lui Lac Cordovan, introduce detalii sociologice neaderente textului artistic și considerății reportericești sau repetă trăsături caracterologice expuse anterior.

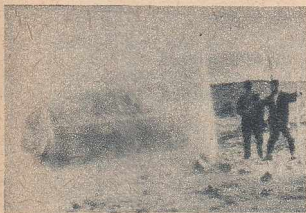
Am în vedere discuțiile cu George Dicu, cam superficiale și schematice, și mai ales detaliile din capitolele ultimului volum referitoare la organizarea muncii în G.A.C. Atari pagini puteau lipsi.

Romanul e însă, în întregul său, solid lucrat și de un acut interes. El surprinde destinul unui țărăncă care se scutură din chingile individualismului, biruie numeroase încercări și, încrezător în cuvîntul partidului, consideră în cele din urmă cauza socialismului drept unicul țel al vieții sale.

H. ZALIS

din toată lumea

AICI SE VA ÎNĂLȚA
GEOTERMOCENTRALA

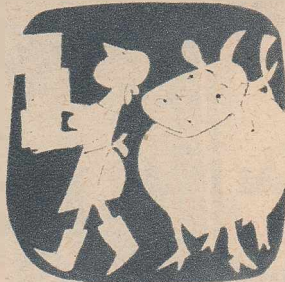

Pe riul Paujetka, în sudul peninsulei Kamciaika, se va construi prima geotermocentrală din Uniunea Sovietică. Ea va fi alimentată de cursurile subterane de ape termale de proveniență vulcanică — sursă de energie extrem de ieftină.

Pe locul unde se va înălța geotermocentrala se fac în prezent lucrări pregătitoare (în fotografie).

LAPTE ÎN... FELII

În R.D. Germană se fac experiențe pe scară semiindustrială pentru obținerea laptelui concentrat în formă

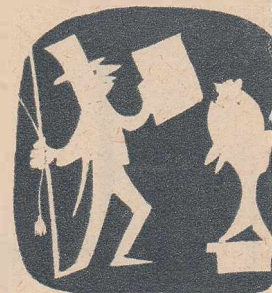
de blocuri. Metoda constă în concentrarea laptelui în vid, într-un evaporator cu agitator, pînă se obține un lapte

cu circa 50% substanță uscată. Prin adăugarea de zahăr și răcirea preparatului se obține un produs solid care poate fi tăiat în blocuri. Produsul va fi ambalat în foi de material plastic sau aluminiu, asigurîndu-se astfel protecția față de aer și lumină. Acest lapte poate fi tăiat în felii, care la rîndul lor se dizolvă rapid în momentul consumului.

PEȘTII
POT FI DRESAȚI

O serie de experiențe au demonstrat că peștii pot fi dresați să deosebească nu nu-

mai diferite culori, dar și percepă și razele ultraviolete care nu sînt recepționate de ochiul omului.

SPECIALITATE: FOTOGRAFIEREA ARTISTICĂ A STICLEI

În publicațiile artistice de specialitate și în cadrul unor expoziții din R. S. Cehoslovacă este desîntîlnit numele artistului plastic praghez Jindřich Brok.

Talentat portretist și remarcabil artist în redarea naturilor statice, Brok și-a consacrat totuși cea mai mare parte a activității sale creatoare fotografierii obiectelor din sticlă. De mai bine de treizeci de ani, de pe cînd urma cursurile școlii de grafică din Praga, manifestă un interes deosebit pentru fotografierea artistică a pieselor de sticlă. Astăzi, la vîrsta de 51 de ani, Brok și-a dobîndit o binemeritată faimă atît în patria sa cît și peste hotare.

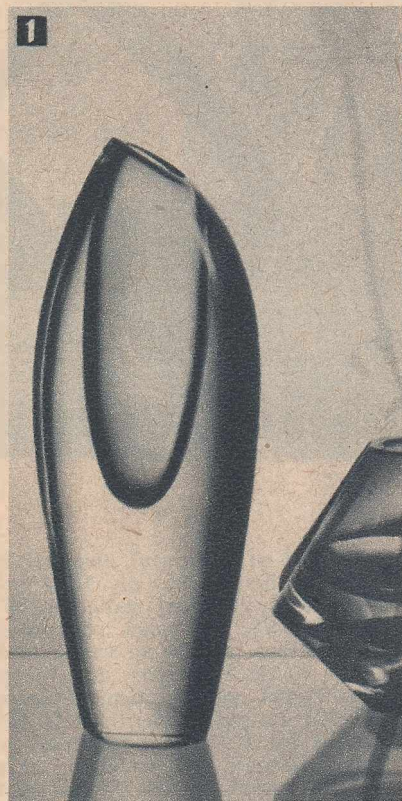
Un capitol important al creației lui Brok îl constituie reproducerea fotografică a frumuseților sticlei gravate, în special a lucrărilor cu caracter istoric. Datorită numeroaselor sale fotografii, multe asemenea opere din trecutul artei cehe a sticlăritului au putut fi cunoscute de cercuri tot mai largi.

În lucrările sale, Brok nu caută numai rezolvarea unor probleme de tehnică fotografică, ci mai ales exprimarea unei viziuni artistice originale. Așa cum se poate remarca și din reproducerea pe care le publicăm, Brok rezolvă cu remarcabilă competență raportul dintre posibilitățile pe care le oferă suprafața plană a fotografiei și obiectul tridimensional.

În fotografii:

① Vaze colorate din sticlă siderurgică șlefuită, realizate de Maria Stáhlíková.

② Gravură pe o cupă baroc de la începutul sec. XVII, realizată de Kašpar Lehman, gravor la curtea împăratului Rudolf al II-lea (detaliu)

Știați că..

...Lacul Roșu — vestita „perla a Carpaților Răsăriteni” — este cel mai tînăr lac natural de pe teritoriul R. P. Romîne? El s-a format în vara anului 1837, cînd, în timpul unei furtuni puțin obișnuite, o bucată de munte s-a prăbușit peste cursul unui firav pîrîu, zăgăzuindu-i apele. El este deci un lac de acumulare, creat datorită unui cataclism natural.

... pe baza radioactivității elementelor din roci s-a stabilit că Munții Carpați au respectabila vîrstă de 200 de milioane de ani?

... există și un conifer cu frunze căzătoare? Acesta-i zada sau laricele caracteristic Ceahlăului. Poate fi admirat în locul ce se cheamă „Polițel cu crini” și este considerat drept un monument al naturii.

...ultimul urs din Boemia a fost împușcat în 1856? El a fost împăiat și se află printre trofeele vîntoreșt adunate în muzeul din Hluboka.

...în America Centrală și de Sud trăiește o broască ce măsoară 25 cm lungime, 12 cm lățime și cîntărește 1 kg? Fiind o mare consumatoare de țînțari, ea a fost acclimatizată cu succes în Hawaii, Filipine, Australia și Noua Guinee.

BOMBOANELE
MEDICINALE

FLAVISEPT
NEGRO
EUCALIPT

vă apără
de
afecțiunile
căilor
respiratorii

BOMBOANELE MEDICINALE
SE GĂDESC DE VÎNZARE
LA DROGHERII ȘI LA MAGAZINELE
CU PRODUSE ZAHAROASE

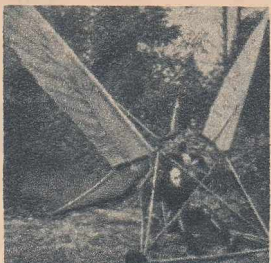
PASTELE FĂINOASE

nu trebuie să lipsească
din nici o gospodărie

PASTELE FĂINOASE
au o variată întrebuintare
în alimentație

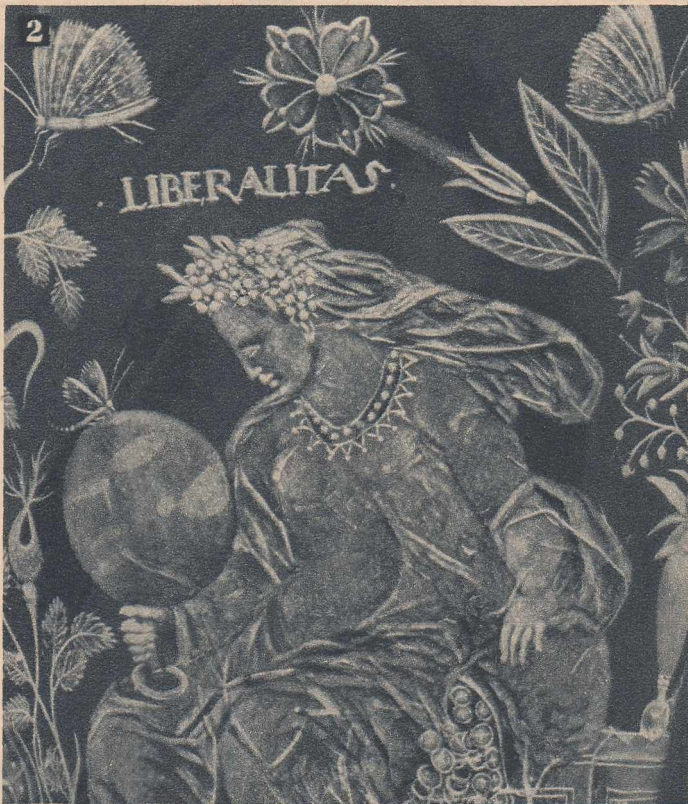
De asemenea, s-a dovedit că ochii peștilor disting ne diferite gradații ale lumii cenușii, de la neagră la alb, iar în urma unui esaj peștii pot percepe diferite forme ale obiectelor. Astfel, s-a demonstrat că știile deosebesc cubul de ramidă, cercul de oval, lungiul de pătrat, ei puind fi dresați pentru a disinge anumite litere.

planul a demonstrat calități ascensionale și de iuteală nebanuite, reușind să atingă o viteză orară de 100 kilometri. În fotografie, noul „Icar” și aparatul său de zbor.

ICAR MODERN

Fostul aviator sovietic Ilin a reușit să construiască un aparat de zbor, echipat cu aripi mobile. După încercare și acționat de un motor de 3 c.p., aere-

SCUITUL... ELECTRONIC

Biologii, oceanografii, zoologii conlucrează cu pescarii pentru a elabora noi metode de a construi noi unelte perfecționate de pescuit. Astfel, cunoscându-se faptul că multe specii de pești atrase de lumină, specialiștii au proiectat și construit un sistem de plase și cure electrice cu ajutorul cărora pescarii izbutesc, cu orturi minime, să concentreze peștii în locurile unde este instrumente ingenioase — sunt plasate în apă. Iată încă o metodă de pescuit: pe o navă-pilot, echipată cu o escadrelă de pescadotare înregistrează, printr-o stație specială, atât distanța la care se află bancul de pește, cât și masa acestuia. În apropierea bancului urmărit, de pe una din nave se lansează, într-o direcție dinainte calculată, unde sonore cu o frecvență foarte mică. Ele atrag un adevărat zid însonor care îndepărtează peștii, aceștia reacționând negativ la anumite lungimi de undă. De pe un alt scador, opus bancului de pești, zvâcnesc deodată aer comprimat, care formează un nor de bule ce abate peștii spre o a treia navă, unde un uriaș sorb îi aspiră, transportându-i... direct într-un uzin. Aci ei sînt sortați și apoi transferați în instalațiile complexe ale uzinei de elucrare montate pe vas. Optica, acustica și electronica devin astfel auxiliare active ale pescarului.

sfaturi practice

ÎNTREȚINEREA MAȘINILOR DE SPĂLAT RUFEE

Mașinile de spălat rufe sînt un auxiliar extrem de prețios în munca gospodinelor. Pentru buna lor funcționare nu este însă suficient să le folosim „cum trebuie”, adică ghidîndu-ne după indicațiile prospectului respectiv; foarte importantă este și întreținerea lor după utilizare, deci pe timpul cît se află în repaus.

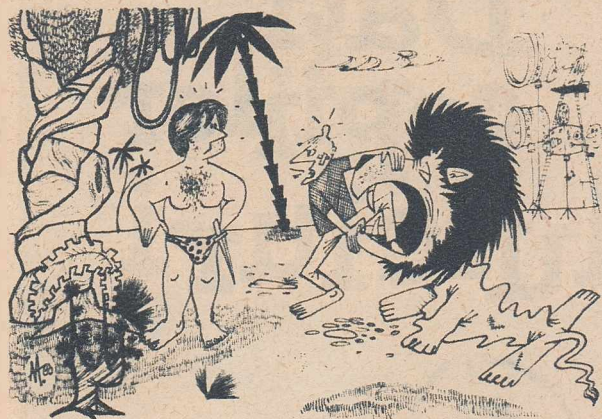
Astfel, după folosire trebuie să golim complet atât spălătorul cât și storcătorul și să le ștergem imediat cu o cârpă moale, pînă la perfectă uscare.

Curățirea recipientelor metalice cu vreun praf detergent este interzisă. În schimb, eventualele pete de pe exteriorul mașinii de spălat pot fi frecate cu un detergent fin (de exemplu „Alba menaj”), dacă, bineînțeles, ele nu cedează la spălarea obișnuită cu apă caldă și săpunită. În nici un caz petele nu se vor rade cu cușitul, acest lucru ducînd la deteriorarea vopselei și, în consecință, la ruginirea mașinii în locurile respective.

Pe timpul neutilizării mașinii de spălat rufe vom avea grijă ca atât furtunul cât și firele electrice să fie ferite de umezeală.

umor

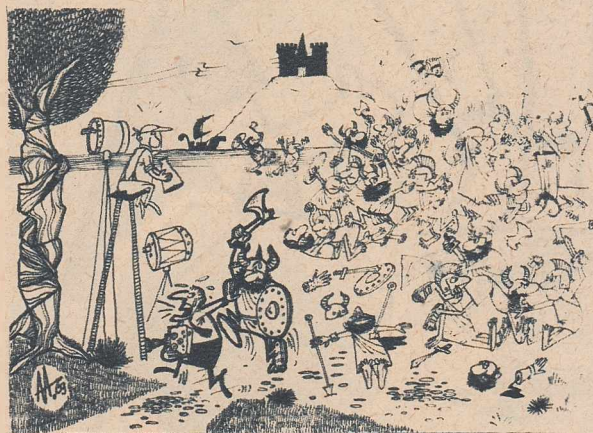
DE-ALE CINEMATOGRAFIEI

— Gata, mi-a fost de ajuns, acum mai fă și tu pe leul, să mai fiu și eu puțin Tarzan!!!

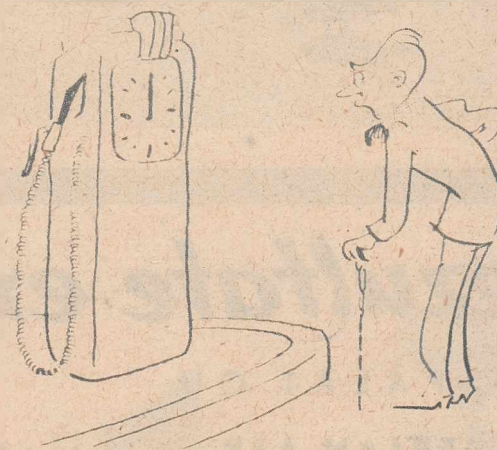

— Ei, și acumă nu-ți mai rămîne decît să dai un picior cînelui!!!!

— Stai, ce faci, eu sînt operatorul!!!

Adrian ANDRONIC

— Se putea!... Și ăsta merge în urmă...

Mircea TOIA

Datai copiilor dulciuri

Din ochi

ORIZONTAL: 1) A închide ochii — Ochi... de sticlă. 2) A avea... vedea — Luata la ochi! 3) Culoarea învelișului globului ocular, numit sclerotică — Localitate în Franța — Fără căldură. 4) Tiberiu (abr.) — Nene! — Lună! — A-car! 5) Om, sucit! — Resort — Se pot vedea și în soare (sing.). 6) Pîmpenic (reg.) — Pronume. 7) Rînduială — Poartă ochelari de... direcție. 8) Dimineață... pe scurt — Uriși mitologici cu un ochi în frunte — Vas. 9) Rînd (reg.) — Se zice despre persoanele care văd mai bine noaptea decît ziua. 10) Face ochi dulci (fem.) — Ochi plin de inteligență. 11) Cu ochi binzi (fem.) — A reduce la zero — Posezi. 12) Indicat — Urma unui ghetar. 13) Savant sovietic, renumit oftalmolog, creator de noi metode în operații pe ochi — Face... ochiuri la vînt.

VERTICAL: 1) Cea „albă” este denumirea populară a unei maladii a ochilor, care în termeni științifici se numește cataractă — Penultima stea lângă capul oștii Carului Mare, lângă care se află o stea mai mică, numită Alcor, ce constituia piatra de încercare a unei vederi bune, la cei vechi — În basmele populare este denumit „ochiul dracului”. 2) Fizician englez care și-a pierdut la un moment dat facultatea de a distinge culoarea roșie, văzînd-o verde — Ochi... botanic. 3) Fără vedere (pl.) — Cere! — Ciucure. 4) Notă muzicală — Închinat zeului vinului — Intinși. 5) Într-o legendă îi făcea cu ochiul Evei, în alta era de aur și trebuia să fie aruncat de Paris celei mai frumoase femei și, în sfîrșit, într-una mai recentă a servit ca punct de ochire pentru săgeata lui Wilhelm Tell — Membrană sensibilă la lumină, care se află în fundul ochiului și pe care se formează imaginea vizuală (pl.) — Pe lună! 6) Sașie. 7) Cel de lumină e format dintr-un mînușchi de raze care pleacă dintr-un punct luminos și cad pe o suprafață — Pește de mare cu ochii așezați pe partea

stîngă a corpului. 8) Simțul... ochilor — Cu ajutorul celui automat se poate zbura și fără vizibilitate — Umor fără... poantă. 9) Caiețe! — Ochi de sfoară, sîrmă etc., cu care se prind păsări sau animale mici — Marele savant sovietic care a numit organele de simț „analizori”, deoarece fac o analiză fină a ceea ce se petrece în mediul înconjurător. 10) Perceptiv cu... ochii — Mușchiul de care e legat, printr-o serie de fire foarte fine, cristalini, parte a ochiului ce și modifică curbura suprafețelor după necesitatea dictată de actul vederii. 11) Ți le arată ceasul — Aceea (pop.) — Unii le preferă... ochiuri (sing.) — Pronume. 12) Personaj din piesa „O noapte furtunoasă” de Caragiale, căruia ochii... i-au jucat o farsă — Cu vederea scurtă — Ochi de mare în Carpații Răsăriteni. 13) Vitejii vitejilor — Animal lipsit de vedere, al cărui zbor e dirijat de ultrasunetele pe care le emite.

Dezlogarea jocului „CU CAP...”, apărut în numărul trecut

ORIZONTAL: 1) Chibrituri. 2) Aur — It — Cos. 3) Clont — Bust. 4) Iasomie — Cm. 5) U — II — Ergo. 6) La — Minerva. 7) Arcaș — T — At. 8) Ca — Coarne. 9) Balaur — A — N. 10) Odo — Simțit. 11) Patricieni. 12) P — Antet — Se.

de vorbă cu medicul

ACNEELE

Răspundem prin acest articol unui număr mare de cititori și cititoare care solicită sfatul nostru.

Apariția „coșurilor”, adică a pustulelor acneice, pe diverse teritorii cutanate poate avea cauze multiple și variate. În general acnea apare la persoanele cu pielea grasă, adică cu o secreție mai abundentă de sebum, la cele cu tulburări ale glandelor cu secreție internă, cu tulburări cronice ale tubului digestiv și ale glandelor anexe sau la cele care pun mai puțină grijă în păstrarea igienei pielii. O excepție face acnea juvenilă, care apare la tineri după vîrsta pubertății și dispare spontan după vîrsta de 22-24 de ani.

La acnea persoanelor adulte se mai adaugă și alte

cauze, printre care consumul mai mare de alcool și adaosul exagerat de condimente în alimentație. Acești factori iritanți produc o creștere a secreției de grăsimi a pielii care, lărgindu-și porii, va favoriza infectarea ei și apariția pustulelor acneice. Este vorba aici de acnea rozacee a adulților, care își trage numele de la colorația roz a pielii încă înainte de apariția acnei propriu-zise.

Acnea adulților are în general un caracter de cronicitate, iar tratamentul ei nu dă todeauna rezultatele scontate. Leziunile produse de acnea rozacee sînt la început la fel cu cele ale acnei tinerilor. Cu timpul însă se constată o îngroșare a regiunilor afectate, pielea capătă neregularități, iar dacă boala se instalează pe pielea nasului, aceasta își mărește dimensiunea, dînd fizionomiei un aspect neplăcut.

Trebuie să mai amintim și de acnea persoanelor care lucrează cu substanțe iritante sau grase și care apare de obicei pe iocurile de contact sau pe părțile

descoperite ale pielii, puținându-se însă răspîndi și în alte părți.

O îngrijire riguroasă a pielii, prin spălare cu apă caldă și săpun, întreținerea de creme protectoare, folosirea unui corect echipament de protecție sînt, de cele mai multe ori, suficiente pentru a duce la dispariția leziunilor provocate de acest tip de acnee.

Alta este însă situația în celelalte cazuri arătate. Consultarea medicului internist și a endocrinologului, pe lângă aceea a dermatologului, este strict obligatorie. Nu se vor face nici un fel de tratamente decît cele prescrise de medicii specialiști consultați. Se recomandă însă ca tratamentul general: viața în aer liber, gimnastica respiratorie, suprimarea grăsimilor (în special a celor de origine animală), a brînzeturilor fermentabile, alcoolului și condimentelor, reducerea consumului de pline și de sare, asigurîndu-se în schimb o alimentație bogată în vitamine.

Dr. Silviu GHEREA

Rezultate excepționale

LA SPĂLAT CU

- PERLAN ALB pentru țesături din lînă, mătase naturală și fibre sintetice
- PERLAN ALBASTRU pentru țesături din in, bumbac și cînepă
- La aceeași cantitate de articole pentru spălat se folosește o cantitate mai redusă de „Perlan” în comparație cu ceilalți detergenți.

PRIMELE MANIFESTĂRI ALE PROLETARIATULUI

„Care au fost primele acțiuni de luptă mai importante ale clasei muncitoare?”

Gh. TĂNĂSOIU
controlor tehnic, Hunedoara

Răspunde **GH. RĂDULESCU**, redactor principal la Dicționarul enciclopedic român.

Pe plan mondial primele detașamente ale clasei muncitoare care s-au încheiat și s-au afirmat ca atare au fost cele din Anglia, Franța și Germania și au apărut în cursul revoluției industriale din aceste țări.

În Anglia, primele manifestări organizate ale clasei muncitoare sînt semnalate în deceniul al doilea al secolului al XIX-lea. În 1819, la Petersfield, lângă Manchester, a avut loc un mare miting la care au participat peste 60.000 de muncitori. Ei au fost atacați printr-o adevărată saură de o formație de husari care luase parte la bătălia de la Waterloo. Persiflind „viteja” husarilor, poporul englez a denumit „Peterloo” locul incidentului din Petersfield.

Cea mai însemnată acțiune a proletariatului englez din acei ani a fost mișcarea „cartistă”, care a avut loc în deceniile 4 și 5 ale secolului al XIX-lea. În cursul mișcării, la conferința cartiștilor de la Manchester (Iulie 1840) a fost creată „Asociația națională a cartiștilor”, care avea caracterul unui partid muncitoresc. Prin caracterul, forța și amploarea ei, prin participarea masivă și organizată a muncitorilor, „mișcarea cartistă” a fost — așa cum au arătat clasa marxism-leninismului — prima mișcare politică revoluționară de masă a proletariatului din istoria mișcării muncitorești.

În Franța, primele acțiuni revoluționare independente ale muncitorilor au fost răscoalele din Lyon de la 1831 și 1834. În timpul primei răscoale (1831), dezlănțuită sub deviza „să trăim nunciind sau să murim lupfînd”, muncitorii lionezi au ocupat orașul, pe care l-au stăpînit 10 zile și au fost înfrinți numai după lupte foarte grele. În 1834, răscoala li au formulat revendicări cu un puternic caracter politic, printre care instaurarea republicii. Cîțiva ani mai tîrziu s-au organizat de către babuștii (adeptii ai lui Gracchus Babeuf, ghilotinat în urma înfrîngerii răscoalei

din 1796) primele asociații muncitorești, ca „Muncitorii egaliitari” (1840) și „Umanitarii” (1841).

Muncitorii germani au început să se organizeze încă din deceniul al patrulea, creîndu-și o serie de asociații ca „Uniunea poporului german” (1838, la Paris), „Uniunea celor lipsiți de drepturi” (1834, tot la Paris) etc. Prima mare acțiune revoluționară a clasei muncitoare germane a fost răscoala țesătorilor din Silezia (1844), urmată de o serie de răscoale ale muncitorilor din Saxonia, Berlin etc.

Participarea clasei muncitoare la revoluția de la 1848 și acțiunile ulterioare constituie o etapă nouă a mișcării muncitorești, legată de activitatea lui Karl Marx și Friederich Engels.

În țara noastră, după revoluția burghezo-democratică de la 1848, o dată cu dezvoltarea mai accentuată a capitalismului, a început să se manifeste din ce în ce mai pronunțat lupta de clasă a proletariatului. Încă în timpul desfășurării revoluției de la 1848, în București ucenicii tipografilor au organizat demonstrații pentru condiții mai bune de trai. Mai tîrziu, devin cunoscute acțiunile greviste spontane ale muncitorilor din porturi și ale celor de la căile ferate din Timișoara (1868) care, de fapt, sînt printre primele acțiuni greviste ale lucrătorilor din țara noastră. Ele capătă amploare în deceniile următoare.

Într-o fîntînă din preajma bătrînului plop.

Se mai povestește că tot lângă acest plop. Într-o bălăie din secolul al XVII-lea, un viteaz, anume Radu Glont, ar fi doborât cu baltagul 16 năvălitori.

Astăzi, în apropierea străvechiului plop se află salvamea gospodăriei agricole colective din Drăceșani.

Nelu BAROANĂ
învățător, com. Drăceșani,
raionul Roșiorii de Vede

PE MALUL BISTREI

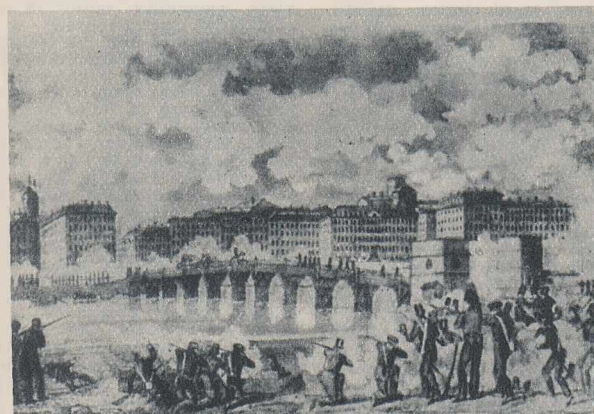

Printre locurile pitorești ale raionului Caransebeș se numără și stațiunea climaterică Poiana Mărului de pe malul Bistrei. Numeroși turiști din Banat și din alte regiuni vin aici în excursie, la sfîrșit de săptămînă, călătorind fie cu trenulețul de linie

îngustă, fie pe șosea, cu biciclete, motocicletă sau autoturism.

Fotografia pe care v-o trimitem înfățișează una din vilele stațiunii.

B. LEONTE
Caransebeș

Răscoala din Lyon (1831).

UN PLOP SECULAR

Plopul denumit „de la gîrlă”, situat pe malul râului Burdea, în raionul Roșiorii de Vede, i se atribuie o vîrstă de mai multe secole. El aparține unei specii de plop alb și multă vreme a servit drept punct de reper pe vechiul drum al Olacului, ce lega Craiova de București. În jurul existenței acestui plop s-au țesut multe legende. Potrivit uneia din ele, în timpul unei năvăliri a turcilor, numeroși flăcăi și fete din sat s-ar fi aruncat

PROGRAMUL DE RADIO

rilor 18.00: Cîntă Sorina Dan și Alin Noreanu 18.15: Cu microfonul printre sportivi 18.25: Program muzical pentru evidențiați în întrecerea socialistă 19.00: Limba noastră 19.10: Muzică ușoară de H. Mălineanu 19.30: Universitatea tehnică radio 19.45: Cîntă corul uzinelor „Vulcan” din București 20.10: Recitalul pianistei Sofia Cosma 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Simfonia a III-a în do major de George Enescu 21.30: Scriitorii la microfon 21.45: Noi soliști de muzică populară—Maria Firulescu 22.20: Muzică de dans 23.07: Din creația de muzică de cameră a compozitorilor noștri.

Programul II 10.10: Cîntece de Vasile Timiș 10.30: Sonata nr. 2 în re major pentru violoncel și pian de Felix Mendelssohn-Bartholdy 10.55: Muzică ușoară 11.15: Emisiune literară 11.35: Interpretări romine de operă 12.05: Trio în do major de Valentin Gheorghiu 12.32: Orchestre de estradă 12.59: Simfonia nr. 45 în fa diez minor de Haydn 13.30: Pagini din literatura iugoslavă 13.45: Prelucrări corale 14.05: Cîntă Dumitru Bălăsoiu și Nelu Stan (muzică populară) 14.35: Muzică din opereta „Văduva veselă” de Lehár 15.00: Simfonia a VIII-a în fa major de Beethoven—Înregistrare de la festivalul „Viena—1963” 15.30: Muzică ușoară 16.12: Opt mîniaturi pentru pian de Sabin Drăgoi 16.30: Din muzica popoarelor 17.00: Cîntă orchestra Percy Faith (muzică de estradă) 17.15: Suite corale 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Din creația de operă a compozitorilor noștri 18.45: Emisiune culturală 19.00: Simfonia spaniolă pentru vioară și orchestră de Lalo — solist Nathan Milstein 19.30: Muzică ușoară 19.50: Pe teme internaționale 20.00: Soliști și formații artistice de amatori 20.30: Lecția de limba franceză (avansați) 20.45: Piese de estradă 21.20: Muzică din opera „Fata

din Far West” de Puccini 23.05: Muzică de dans 0.05: Concert de noapte.

Programul III 21.20: Recitalul basului Oskar Czerwenka 22.07: Muzică de estradă 22.25—22.59: Simfonia a IV-a de Arthur Honegger.

MIERCURI 27 NOIEMBRIE Programul I 5.05: Concert de dimineață 6.05: Cîntece 6.20: Gimnastică 6.30: Emisiunea pentru sate 6.40: Jocuri populare 6.45: Salut votos de pionier! 7.10: Cîntece de muncă 7.30: Sfatul medicului — Bronhopneumonia la copii 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Muzică populară 8.06: Piese de estradă 8.30: „Capriciu românesc” de Marcel Mihalovici; Fragmente din suita de dans „Gloriana” de Benjamin Britten 9.00: Potpuriuri din opere 9.30: Muzică de cameră de compozitori romîni 10.00: Teatrul la microfon — „Explozie intrizată” de Paul Everac 11.34: Piese vocale și instrumentale de Rahmaninov 12.00: Melodii populare 12.25: Muzică ușoară rominească 13.10: Fragmente din opera „Pescuitorii de perle” de Bizet 14.00: Din muzica popoarelor 14.34: Concert pentru pian și orchestră de Alexandru Velehorskî — solistă Maria Fotino 15.00: Orchestre de estradă 15.30: Muzică din opere 16.00: Cîntă corul de fete al Școlii de muzică de 42 ani din Cluj 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Muzică ușoară 17.12: Trio pentru flaut, clarinet și oboi de Ludovic Feldman 17.30: Prietena noastră, cartea — maestrul fabulei 18.00: Cîntece de Gheorghe Bazayan 18.15: Fapte din întrecere 18.30: Program muzical pentru evidențiați în întrecerea socialistă 19.00: Jurnalul satelor 19.25: Romane 20.10: Mari interpretări ai artilor antice 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Lecția de limba rusă (avansați) 20.55: Cîntă formația de muzică ușoară condusă de Cornel Popescu 21.15: Satira și umorul (reluare) 22.20: Simfonia spaniolă pentru

vioară și orchestră de Lalo — solist Yehudi Menuhin 22.53: Muzică ușoară.

Programul II 10.10: Din creația de cîntece a compozitorilor noștri 10.30: Muzică vocală și instrumentală 11.00: Ansamblul de fluierași din Polovracl, regiunea Oltena 11.15: Universitatea tehnică radio (reluare) 11.30: Muzică de estradă 12.05: Arie din opera „Fidelio” de Beethoven 12.30: Prezentarea romanului „Fundătura ingerilor” de John Priestley 12.45: Din viața de concert a Capitalei 13.30: Însemnări de reporter 13.40: Soliști de muzică populară 14.05: Muzică din opereta „Rose Marie” de Friml 14.35: Muzică ușoară 15.00: Concertul nr. 21 în do major pentru pian și orchestră de Mozart — solist Dinu Lipatti 15.30: Muzică populară 16.12: Piese vocale și instrumentale rominești 16.30: Recital Ana Tămăceanu și Alexandru Enăceanu 17.00: Cîntece și jocuri populare 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Medalion — Johann Strauss 18.40: Folleton 18.50: Din muzica corală a compozitorilor noștri înalțaiși 19.05: Program interpretat de orchestra simfonică din Galați 19.30: Lecția de limba engleză (începători) 19.45: Melodii... melodii 20.15: Școala și viața 20.35: Cîntă Maria Peter și Gheorghe Stănică 21.20: Clujul „Pagini din muzica contemporană” — lucrări de Leos Janacek 22.00: Muzică de dans 23.05: Simfonia a VII-a „a Leningradului” de Dmitri Șostakovič 0.17: Concert din opere.

Programul III 21.20: Seară de operă — „Neamul Șoimăreștilor” de Tudor Jarda (tablouri IV, V și VI) 22.25—22.59: Cvartetul opus 41 nr. 3 în la major de Schumann.

JOI 28 NOIEMBRIE Programul I 5.05: Fanfară 5.25: Muzică populară 6.05: Suită de Evghen Brusilovski 6.20: Gimnastică 6.30: Emisiunea pentru sate 6.40: Cîntece 6.45: Salut votos de pionier! 7.10: Jocuri populare 7.30: Sfatul medicului — Cura hidrominerală în anotimpul rece 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Cîntece 8.06: Muzică vocală și instrumentală 8.30: Simfonia de Ion Dumitrescu 9.00: Vreau

să știu! 9.20: Tarantele și bolerouri 10.00: Fragmente din opera „Iphigenia în Aulida” de Gluck—cu Arta Florescu, Elena Cernel, Octav Enigăreșcu și Cornel Stavru 11.05: „Partidul, călăuză spre victorii” — montaj de cîntece și versuri 11.30: Muzică ușoară de compozitori din țări socialiste 12.00: Concert de muzică din opere 12.28: Cvintet în si bemol major pentru pian și instrumente de suflat de Rimski Korsakov 13.10: Din folclorului popoarelor 14.00: Concert de primă 14.30: Fragmente din opera „Trandafirul Doftanei” de Norbert Petri 15.00: Muzică ușoară rominească 15.30: Meiodii populare bănățene 16.00: Lieduri de compozitori romini 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Orchestre de mandoline 17.12: Cîntă Ilie Bulgaru și Florea Netcu 17.35: Simfonia spaniolă pentru vioară și orchestră de Lalo — solist Jascha Heifetz 18.00: Seară pentru tineret 19.30: Universitatea tehnică radio 19.45: Arie din opere rominești 20.10: Cîntă Ileana Constantinescu și Nelu Orlean 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Lecția de limba franceză (începători) 20.55: Jocuri populare 21.00: Scriitori din țară 21.30: Muzică de dans 22.45: Recital Petre Ștefănescu-Goangă 23.05: Muzică de cameră de Beethoven.

Programul II 10.10: Fantezii de estradă 10.39: Trei poeme pentru pian de Ravel 11.00: Muzică populară din R.S.F. Iugoslavă 11.15: Pagini de reportaj 11.30: Simfonia a V-a în si bemol major de Schubert 12.05: Muzică de cameră de compozitori romini 12.30: Formații de muzică ușoară 13.00: Cvartetul din opere 13.30: Note de lector 13.40: Cîntece de Clement Jannequin 14.05: Prelucrări de folclor 14.35: Tineri interpreti de muzică ușoară 15.00: Muzică din opere 15.30: Fragmentul „Munca” din Suita a II-a în do major de George Simonis; Suita a II-a de Achim Stoia 16.12: Cîntece pentru cei mici 16.20: Pe teme medicale 16.30: Muzică populară 17.00: Muzică ușoară 17.30: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Interpretări în studio — soprana Ileana Handrea, clarinetistul Ion Riteș și pianista Gabriela Țăranu

TEHNICA FOTOGRAFICĂ ACTUALĂ

„Aș dori să cunosc unele noutăți din tehnica fotografică”.

Cornellu PASCAL
tehnician, str. Șc. Cloconul nr. 1, București,

Răspunde **ION HANANEL**, șeful secției artă fotografică a Combinatului poligrafic „Casa Școltilor”.

În ultima vreme în tehnica și chimia fotografică nu s-au făcut progrese care să revoluționeze principiile și metodele de lucru cunoscute. Există însă un număr de perfecționări ale aparatelor, care astfel au devenit mai versatile, îmbunătățirea calității unor obiective, care sînt acum mai bine corectate pentru a face față fotografiei color, și mărirea simțitoare a sensibilității unor filme, fără ca aceasta să antroneze și o deteriorare corespunzătoare a calității imaginii.

De pildă, există aparate cu trei obiective de 53 mm, 80 mm și 180 mm, cu un vizor mare cuplat pe telemetru, care redă imaginea aproape 1/1 și marchează hotarele pentru cele trei distanțe focale. În afară de aceasta aparatele respective mai au următoarele caracteristici: exponometru, egalarea paralaxei, arătător tip pendulă care elimină liniile de cădere și indică liniile absolut verticale, ridicarea obiectivului, schimbarea rapidă a diferitelor distanțe focale și mai ales o casetă cu peste cincizeci de imagini 56 x 72 mm pe film perforat de 70 mm.

La asemenea aparate, pentru prima oară s-a realizat și un vizor de tip reflex, ușor montabil și demontabil. Pot fi utilizate obiective cu distanțe normale și teleobiective. Ele posedă un tub cu lupă deplasabilă, pentru o apreciere bună a clarității imaginii, asigurând identitatea absolută între imaginea vizată și cea fotografiată.

Adaosul cu oglindă este ușor demontabil, astfel că noul aparat poate deveni aparatul obișnuit cu geam mat.

Pentru dezvoltarea filmelor negative sau reversibile color se folosește un tanc care asigură reglarea temperaturii băilor și regenerarea semiautomată; revelațiile sînt agitate, filmele fiind introduse în rame; iluminarea reversibilului se poate face în tanc sub apă, avînd un semnalizator optic-acustic. Într-un asemenea tanc se poate dezvolta orice film, de la filmul îngust de 8 mm, filmul format Leika, rollfilm 6 x 9, planfilm, pînă la format 18 x 24.

Desigur că fiecare fabrică de aparate sau utilaje fotografice se străduiește să aducă în fiecare an cîte ceva nou. Totuși, adevăratul fotograf știe să deosebească ceea ce este cu adevărat valoros de ceea ce este doar lustru și cromaj.

ACASĂ LA HAȘDEU

Actualmente sînt pe sfîrșite lucrările de restaurare a casei din Cîmpina a lui Bogdan Petriceicu Hașdeu (1836-1907), cărturar de seamă al vremii, filolog, istoric, dramaturg și publicist. Clădirea a fost construită între anii 1893 și 1896 în memoria fiicei scriitorului, Iulia Hașdeu (1869-1888).

După terminarea lucrărilor de restaurare, executate sub auspiciile Sfatului popular regional Ploiești, casa Hașdeu va fi deschisă pentru vizitatori. Fotografia pe care v-o trimitem reprezintă fațada clădirii.

Nicolae MOCANU
Ploiești

CITITORII CĂTRE CITITORI

Următorii cititori doresc să corespundă: **Constanța Banu**, elevă, București, str. Pîrvulești 15, nr. N. Bălcescu; teatru, muzică, ilustrate; **Titi Beraru**, revizor contabil, Lipova, str. Avram Iancu 17, reg. Banat; muzică, sport, ilustrate; **Eugen Zaharia** și **Gh. Madacă**, mecanici, Reșița, căminul Dealul Mare 2: sport, cinema, ilustrate; **Sanda Anita**, elevă, Timișoara III, str. Memorandului 10 A: ilustrate; **Mihaela Lascăr**, studentă, București, str. Al. Constantinescu 41, nr. 30 Decembrie: teme diverse; **Const. Bîzdîc**, ucenic locomotivă, **Ilie Gheorghe** și **Ilie Ștefan**, electricieni, Reșița, căminul muncitoresc „23 August”, camera 211: teme diverse; **Victoria Chimbonschi**, elevă, Buzău, bd. Republicii 9: ilustrate; **Nicu Marcu**, **Simi Ocaru**, **Gelu Glăjar**, muncitori sticlari, colonia Tomesti, nr. Făget, reg. Banat: literatură, sport, ilustrate; **Magdalena Sofian**, filatoare, Medias, str. Axente Sever 8: ilustrate; **Mihel Melamed**, Gîlvice, ul. Wlocozorka 14/16 m 3, R.P. Polonă: filatelie, ilustrate; **Padek Niesionek**, Ostrov, pța Janow Podolski, pow. Biata Podolska, R.P. Polonă: cinema, ilustrate, filatelie (polonă și rusă); **Henryk Waniek**, student, Dzierżonow, ul. Howlanska 18, woj. Wroclaw, R.P. Polonă: arhitectură; **Grigore Timofeici Cărăuș**, aspirant la universitatea din Rostov pe Don, U.R.S.S.: matematică, istorie, ilustrate (în rusă și română); **Sorin Dumitrescu**, student, Craiova, str. Al.I. Cuza 100: ilustrate; **Zoltan Balint** și **Dorel Florea**, oțelari, Hunedoara, bd. Republicii, bloc 13 I, sc. E, ap. 18: sport, muzică, ilustrate; **Radu Dan**, student, București, șos. Panduri 90, nr. Lenin: literatură; **Mihai Ionescu**, elev, Ploiești, str. Boldescu 8: discofilie, filatelie; **Lavin Oancea**, inginer, București, str. Saicimilor 29, nr. 1 Mai: ilustrate; **Mioara Călin**, elevă, București, str. Cavalului 6, nr. Nicolae Bălcescu: teatru, cinema, ilustrate; **Constantin Roman**, muncitor, Craio-

va, str. Caracal 95: muzică ușoară, sport, ilustrate; **Bogdan Grabowski**, Lodz, ul. Wlęckowskiego 26, m 17, R.P. Polonă: literatură, muzică ușoară, cinema, sport; **Marin Sălceanu**, stația C.F.R. Surduc-Sălaj, rn. Zalău, reg. Cluj: literatură, sport, artă, ilustrate; **O. Popov**, Donbas, Hanjenkovo A.T.S. tr. Soviet-skugol, U.R.S.S.: teme diverse, ilustrate; **Alex. Nowak**, Wroclaw, ul. Worcella 9/5, R.P. Polonă: teatru, ci-

nema, literatură; **Jurgen Mayrock**, student, Berlin, Treptow, Mengerzeik 10 b Köhler, R.D. Germană: literatură, muzică, sport; **Gabriela Stanciu**, elevă, București, str. Stinei 24, rn. Nicolae Bălcescu: ilustrate; **Virginia Rusu**, laborantă, Onesti, bloc E 2, ap. 30, q. 8, reg. Bacău: ilustrate; **Jan Sargiewicz**, Wydmyny, ul. Dowroca 5 m 2, pow. Gizycko Olsztyn, R.P. Polonă: filatelie.

DE LA CORESPONDENȚI

Belocane de săpun. (Erich Schmith, inginer, „Electroceramica”, Turda)

„Singularicul” de pe Retezat. (Frederic Spath, cercul foto de la uzinele „Industria sîrmei”, Cîmpia Turzii)

Și la Ploiești vechiul cedează tot mai mult noului. (Ion Stancu)

18.30: Din operele compozitorului Gheorghe Dumitrescu 19.00: Din comora folclorului nostru muzical 19.30: Muzică ușoară de Nicolae Chirculescu 19.50: Transmisia concertului orchestrei simfonice a Radioteleviziunii, dirijor Iosif Conta. Soliști Henriette Mirvis și Nicolae Gafton. În pauză: Recital de poezie contemporană românească 22.30: Capodopere ale literaturii universale — „Insula pinguinilor” de Anatole France 22.45: Muzică ușoară interpretată de Milva 23.05: Muzică de dans 0.20: Concert de noapte.

Programul III 21.10: Teatru la microfon — „Întîlnire cu Cehov”, dramatizări de Șt. Tita 22.26 — 22.59: Muzică de estradă.

VINERI 29 NOIEMBRIE Programul I 5.05: Concert de dimineață 6.05: Cîntece patriotice 6.20: Gimnastică 6.30: Emisiunea pentru sate 6.40: Jocuri populare 6.45: Salut voios de pionier! 7.10: Melodii populare 7.30: Sfatul medicului — Nevralgia intercostală 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Cîntece despre mineri și oțelari 8.06: Cîntece și dansuri populare 8.30: Muzică din opere 9.00: Muzică de balet de compozitori romîni 9.30: „Valsul tineretii” — muzică ușoară 10.00: Cvartetul în re minor de Eduard Mirzolan — interpretează cvartetul „Komitas” 10.23: Estrada Instrumentelor 11.05: Uverturi la operele 11.20: Lieduri și piese lirice pentru pian opus 68 de Grieg 11.52: Reportaj 12.00: Fragmente din oratoriul „Pe lespede eroilor” de Sergiu Sarchizov 12.42: Muzică ușoară 13.10: Arli și duete din opera „Favorita” de Donizetti 14.00: Muzică populară 14.30: Poemul simfonic „Cîntarea Romîniei” de Matei Socor 15.00: Soliști al Teatrului de operă 15.30: Muzică de estradă 16.00: Cîntece de Ion Chirculescu 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Jocuri populare 17.12: „Poem eroic” de Mauriciu Vescan 17.30: În slujba patriei 18.00: Muzică ușoară cerută de ascultători 18.30: Program muzical pentru evidențiați în întrecerea socialistă 19.00: Jurnalul satelor 19.30: Universitatea tehnică radio 19.45: Cîntă Gigi Marga și George Bunea

20.10: Cîntece din folclorul nou cerute de ascultători 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Lecția de limba engleză (avansată) 20.55: Serenada romînă de Constantin Dumitrescu 21.00: Pagini din umorul universal în lectura actorului Marcel Anghelescu 21.15: Muzică de dans 21.45: Părinți și copii 22.20: Arli din opere 22.40: Simfonia spaniolă pentru vioară și orchestră de Lalo — solist Henryk Szeryng 23.15: Muzică de dans.

Programul II 10.10: Cîntă Ștefania Stere și Victor Bulzan (muzică populară) 10.30: Soliști romîni de operă 10.55: Lucrări de Eduard Caudella, George Ștephănescu și Enrico Mezzetti 11.15: Universitatea tehnică radio 11.30: Muzică de estradă 12.05: Ansambluri de cîntece ale amatorilor 12.30: Cvartetul nr. 3 în si bemol major de Schubert 13.03: Soliști romîni de muzică ușoară 13.30: Limba noastră 13.40: Melodii sportive și de tineret 14.05: Din creația de operă a compozitorilor noștri 14.35: Din muzica popoarelor 15.00: Actualitatea în țările socialiste 15.25: Concertul nr. 2 în fa minor pentru pian și orchestră de Chopin — solist Arthur Rubinstein 16.12: Coruri din opere 16.30: Din muzica de cameră a compozitorilor noștri 16.58: Melodii romînești de estradă 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: „Ciclu de inițiere muzicală” 18.45: Versuri de George Dan 19.00: Lucrări simfonice de compozitori romîni 19.30: Teatru la microfon, ciclu „Mari interpreți din trecut” — „Un om de afaceri” de Honoré de Balzac, cu Nicolae Bălățeanu în rolul principal 21.00: Piese de estradă 21.15: Muzică instrumentală 21.30: Interpretul de muzică ușoară 22.30: Mari poezi ai lumii — Lermontov 22.40: Arli din opere interpretate de Tereza Berganza 23.05: Muzică de cameră 23.44: Muzică de dans.

Programul III 21.10: Din creația simfonică a compozitorilor noștri 22.30 — 22.59: Muzică corală clasică.

SÎMBĂȚĂ 30 NOIEMBRIE Programul I 5.05: Concert de dimineață 6.05: Mici piese de estradă 6.20: Gim-

nastică 6.30: Emisiunea pentru sate 6.40: Jocuri populare 6.45: Salut voios de pionier! 7.10: Prelucrări corale 7.30: Sfatul medicului — Simuzitele 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Melodii populare 8.06: Muzică de estradă 8.30: Dansuri simfonice de Tiberiu Brediceanu, Sabin Drăgoi și Alfred Mendelssohn 9.00: Roza vînturilor 9.25: „Salutul cravatelor roșii” — emisiune de cîntece 9.40: Soliști instrumentaliști de muzică populară 10.00: Pagini alese din muzica ușoară românească 10.30: Scene din opere 11.05: Muzică de cameră de compozitori romîni 11.30: Piese de estradă 12.00: Muzică populară 12.20: În săli și pe stadioane 12.30: Triptic simfonic de Paul Constantinescu; Poemul simfonic „Prin pădurile și livezile Boemiei” de Smetana 13.10: Dansul în muzica de operă 14.00: Lucrări de compozitori sovietici pentru orchestre de instrumente populare 14.15: Muzică de balet 14.30: Muzică ușoară 15.00: „Albumul vocilor celebre” (muzică din opere) 15.45: Actualitatea literară în zărele și revistele noastre 16.00: Sonata în sol major de Haydn 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Cîntă Iluță Rudăreanu 17.12: Recital Liana Pasquali — harpă 17.30: Prietenii lui Do-Re-Mi 18.00: Muzică simfonică românească 18.32: Muzică ușoară 19.00: Almanah științific 19.25: Vitrina cu noutăți de muzică ușoară (reluare) 20.10: Recitalul sopranei Arta Florescu 20.30: Pe teme internaționale 20.45: Melodii populare cerute de ascultători 21.15: Carnet plastic 21.25: Muzică de dans 23.26: Muzică de cameră.

Programul II 10.10: Poemul-cantată „Visul lui Bălcescu” de Ion Hartulary Darclee; „Cantata patriei” de Laurențiu Profeta 11.00: Fanfară 11.15: Universitatea tehnică radio 11.30: Concert simfonic 12.05: Muzică de operă 12.30: Muzică ușoară 13.00: Cvartetul de coarde în sol minor de Nicolae Buiuciu 13.28: Prelucrări de folclor 14.05: Cîntă Zoe Dragotescu-Baboe și Valentin Loghin 14.35: Mari interpreți ai muzicii instrumentale 15.00: Din cîntecele și dansurile popoarelor

15.36: Concertul pentru dublă orchestră de cameră și oboi de Theodor Grigoriu — solist Constantin Iluță 16.12: Muzică ușoară 16.30: Știința în slujba păcii 16.40: Piese corale de compozitori romîni 17.00: Muzică populară cerută de ascultători 17.30: Înmormări de reporter 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Fragmente din opera „Secretul lui Marco Polo” de Lopez 18.35: Cîntece și jocuri populare 19.05: Din cele mai cunoscute piese vocale și instrumentale 19.30: Romante 20.00: Muzică ușoară de compozitori romîni 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Cîntă formația de muzică ușoară condusă de Paul Ghenter 21.20: Mari interpreți ai operelor lui Mozart — Tiana Lemnitz, Elisabeth Schwarzkopf, Dan Iordăchescu, Peter Anders, Erich Kunz și alții 22.00: Cantonete interpretate de Giuseppe di Stefano 22.23: Simfonia spaniolă pentru vioară și orchestră de Lalo — solist David Oistrach 23.05: Muzică de dans.

Programul III 21.20: Fragmente din opera „Oedip” de George Enescu 22.14 — 22.59: Sextetul de coarde opus 36 în sol major de Brahms.

În pag. 4
Programul de televiziune

Tiparul executat la Combinatul poligrafic „Casa Școltilor”
Macheta: Ion Vulpescu

favorit

CIORAPI
DE CALITATE
ELEGANȚI,
DURABILI

Ciorapi din bumbac.

Ciorapi din fire sintetice, cu și fără cusătură

PRODUSE ALE I.I.S. „7 NOIEMBRIE“-SIBIU

asigurați
bunurile
din
căminul
dvs.

adas
administrația
asiguratorilor
de
stat

APE DE COLONIE
DE CALITATE

Produse ale întreprinderii „Macul roșu“